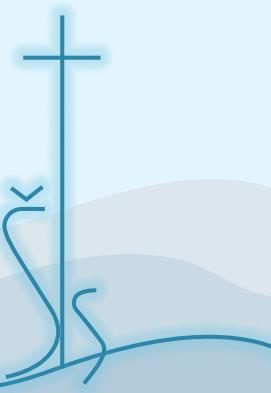

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret

ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret

God. 2022./LII.

Br. 2/205

Sadržaj

Riječ uredništva.....	3
Riječ provincijske predstojnice	5

IZ GENERALATA

Obavijest o pridruživanju Tršćanske provincije sv. Petra i Pavla i Austrijske provincije Bezgrešnog Srca Marijina Mariborskoj provinciji Bezgrešnog začeća	6
---	---

IZ PROVINCIJALATA

Obavijesti	8
------------------	---

ZBIVANJA I OSVRTI

Čuvati svoje srce	10
Mama i ja, to su cvijeta dva.....	11
Trideseta obljetnica	12
Otisnuti se na duhovnu obnovu.....	13
Tijelovo – upoznaj sebe i Njegovu ljubav za tebe	15
Jubileji redovničkoga života	16
Neka mu je hvala uvijeke	16
S. Mislava Prkić.....	18
S. Blagoslava Lončar	19

JEKA IZ AFRIKE

Duhovne vježbe u Luhwinji	21
Cvjetnica u zatvoru.....	22
Rast u poniznosti.....	22

NAŠI POKOJNICI

S. M. Branka Barun	24
Sestre naše Družbe	26
Rodbina sestara.....	26
Zahvale.....	26

LIST DRUŽBE

Generalna kuća.....	29
Mariborska provincija.....	30
Splitska provincija	32
Misija u Demokratskoj Republici Kongu.....	33
Trščanska provincija	35
Lemontska provincija.....	36
Mostarska provincija	38
Argentinsko-urugvajska provincija	40
Bosansko-hrvatska provincija	42
Austrijska provincija	44
Paragvajska provincija.....	45
Rimska regija.....	46
Život – poslanje – svjedočenje	48
Na putu s mladima	49

Riječ uredništva

O podnevnu kalendarske godine zaključujemo još jedan broj našeg provincijskog glasila. Vrijeme je to kad, prema savjetu Učitelja, odlazimo u osamu: riječi mijenjamo tišinom, a teret i žegu dana blažimo rashladom počinka.

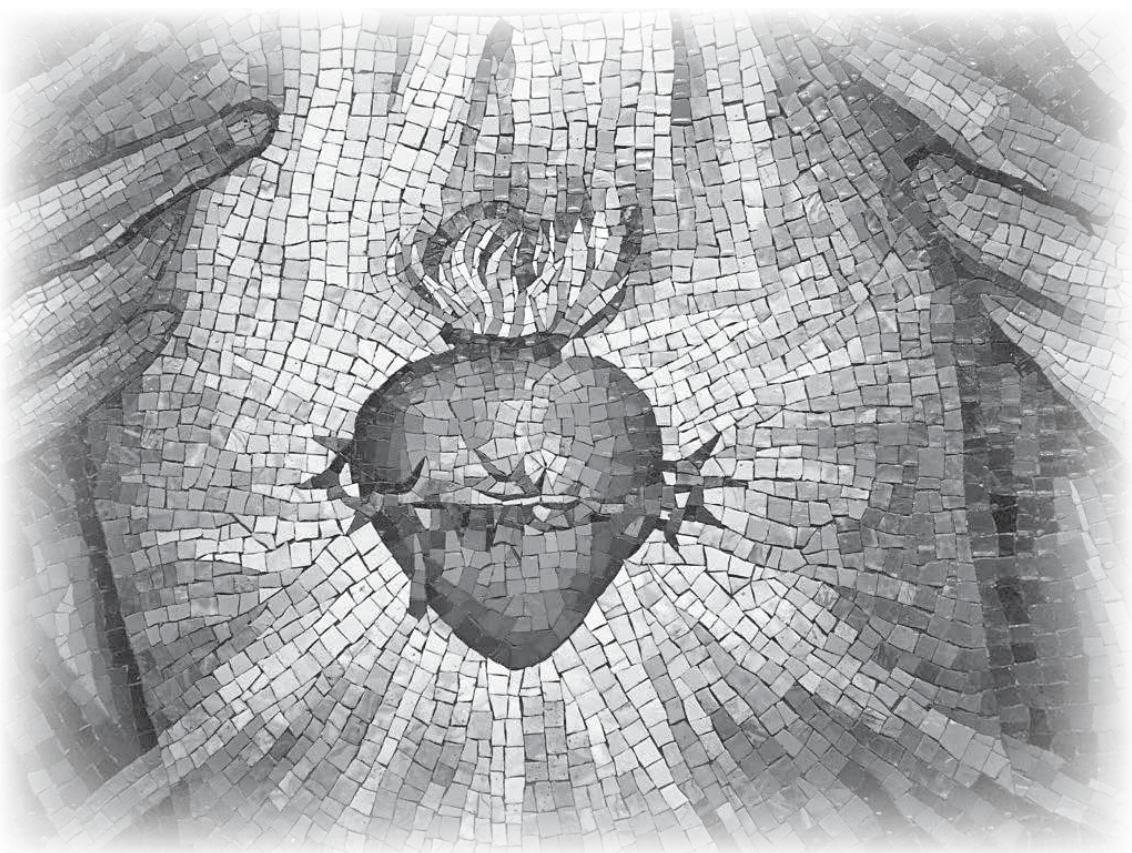
U ovom broju *Odjeka* pišemo o jubilejima naših sestara koje smo uobičajeno proslavile o svetkovini Presvetog Srca Isusova. Uz izvještaj s proslave i prethodnih duhovnih priprema u Zadru donosimo i portrete dviju sestara jubilantkinja. Tu su i važne obavijesti vezane za ustrojstvo Družbe kao i osvrt na protekla događanja, duhovne obnove i druženja u kojima smo, nakon ograničenja uzrokovanih pandemijom, iznova otkrivale radost susreta.

S dužnim pjetetom i zahvalnošću i u ovom se broju prisjećamo naših dragih koji su nakon muka prolaznosti našli svoj smiraj u vječnosti. Preporučimo ih Božjem milosrđu.

Na kraju, u Listu Družbe, donosimo novosti iz sestrinskih Provincija, povezujući se s njima u duhu zajedništva.

Neka nam vrijeme predstojećeg odmora bude prilika za povratak u vlastite dubine u susretu s Onim koji nam uvijek iznova *k'o orlu obnavlja mladost* (usp. Ps 103,5).

Vaše sestre iz Uredništva

Riječ provincijske predstojnice

Drage sestre!

Svečana proslava svetkovine Presvetog Srca Isusova uvijek nam usmjerava misli na želju našega srca koje stremi barem malo više sličiti Srcu Isusovu. Premda redovito molimo: *Srce moje učini po Srcu svome*, uvijek smo svjesne svoje krhkosti, malenosti i nepodudarnosti između molitvene želje i stvarnosti. U vjeri znamo da je Srce Isusovo puno ljubavi, blago i ponizno, što bismo htjele i trebale naslijedovati, ali nije nam jasan pravi način kako to postići. Često zaboravimo ili jednostavno ne razmišljamo da je za rast i napredak u poniznosti potrebno trpjeti. Mi bismo htjele ostvariti taj cilj, bez prolaska stazom iskušenja, nadanja i promjene mentaliteta.

Svjesne smo da bezbroj puta sagriješimo protiv ljubavi Presvetoga Srca i da, kako reče sv. Franjo, Ljubav od nas nije ljubljena. Ljubav, prema Bogu i čovjeku, nije samo izgovorena riječ što smo bezbroj puta iskusile kad smo se razočarale, uvidjevši raskorak između riječi i djela. Ako želimo da *srca naša budu po Srcu njegovu*, onda se radujmo što svaki novi dan daje novu priliku za oprost i pomirenje. S Bogom i međusobno. Premda opraštati nije jednostavno, nije nemoguće. Vježbajmo se utišati vlastite želje kako bismo jasnije i glasnije čule potrebu bližnjega.

Zaželimo jedna drugoj da nam redovnička slavlja donesu novost bivanja zajedno i s takvim se željama usmjerimo, iščekujmo i pripravljamo za slavlje stotog jubileja drage nam Provincije.

Ovogodišnja proslava jubileja redovničkoga života dala nam je novu snagu. Osvježile smo sjećanje na dolazak naših jubilantkinja u samostan, ulazak u novicijat i polaganje prvih zavjeta te na sve ono što je tada obilježavalo život mlade sestre. Stare fotografije dozvale su u sjećanje minulo vrijeme i izazvale osjećaje koje možda ne možemo protumačiti.

Svaka naša redovnička proslava, pa tako i ovaj jubilej, simbolizira kraj jednog razdoblja i početak nečeg novog. Znamo, ništa novo ne može započeti, ako se ne završi staro. Tako je i obilježavanje jubileja, kao i sve što smo u tom slavlju doživjele, u sebi nosilo biljeg prošlosti u kojem se nazrijevala budućnost koja ima doći i koju tek imamo izgraditi. Zaželimo jedna drugoj da nam redovnička slavlja donesu novost bivanja zajedno i s takvim se željama usmjerimo, iščekujmo i pripravljamo za slavlje stotog jubileja drage nam Provincije.

Svima nam je potrebno zaustaviti se i pogledati unatrag: što smo učinile do sada i kako nastaviti dalje graditi osobni i zajednički život.

Ovogodišnje slavlje jubileja na svetkovinu Presvetog Srca Isusova označilo je i završetak školske godine. Premda je manji broj sestara zaposlen u školama radni se dio godine računa prema školskom kurikulu. Možda je i to prilika posvijestiti da smo trajno u školi Učiteljevoj i vazda nam je usvajati stav Presvetog Srca Isusova, pa i kad smo na odmoru.

Odmor, svakoj od nas potreban, neka nam bude prilika za osnaživanje duha i odmor tijela kako bi nam početak nove radne godine bio što plodniji.

Drage sestre, svakoj od vas želim ugodan odmor, a nakon njega blagoslovjen povratak u radnu svakodnevnicu.

s. Lidija Bernardica Matijević, provincijska predstojnica

IZ GENERALATA

Prot. n. 272/2022

Grottaferrata, 31. svibnja 2022.

Predmet: Obavijest o pridruživanju Tršćanske provincije sv. Petra i Pavla i Austrijske provincije Bezgrešnog Srca Marijina Mariborskoj provinciji Bezgrešnog začeća

*Provincijskim upravama
Svim sestrama Družbe*

Drage sestre!

Odluke Redovitog vrhovnog kapitula 2017. bile su snažan poticaj i obveza da preispitamo stanje i ustrojstvo naše Družbe i tražimo moguća rješenja za njezino preoblikovanje. U proteklom vremenu na tome smo intenzivno radile, unatoč uvjetima pandemije koji su nas uvelike ograničavali. Nastojale smo zajedno s vama sagledati stvarno stanje provincija i Rimske regije te u osluškivanju poticaja Duha Svetoga i u vjernosti karizmi *otkrivati nove obzore*.

Tršćanska provincija i Austrijska provincija već dulji niz godina suočavale su se s opadanjem broja sestara i nedostatkom novih zvanja te pomanjkanjem potrebnih snaga za upravne službe i za apostolske djelatnosti. U traženju obzora za budućnost provincije, odlučile su se za proces pridruživanja Mariborskoj provinciji – proces zahtjevan i dugotrajan. Uz otvorenost i sestrinsko prihvatanje sestara Mariborske provincije i uz vodstvo Vrhovne uprave proces pridruživanja ovih dana je priveden kraju.

Tršćanska provincija sv. Petra i Pavla, nakon 100 godina postojanja, kada je Provincijskoj upravi istekao šestogodišnji mandat, a nisu postojali uvjeti za novi saziv Provincijskoga kapitula, dana 25. travnja 2022. pridružena je Mariborskoj provinciji Bezgrešnog začeća (Dekretom od 14. travnja 2022., Prot. n. 247/2022). Zajednice sestara dosadašnje Tršćanske provincije – u Trstu i Gorici u Italiji te u Aleksandriji i Kairu u Egiptu – od sada pripadaju Mariborskoj provinciji.

Također po isteku šestogodišnjeg mandata Provincijske uprave i nemogućnosti saziva Provincijskoga kapitula Austrijska provincija Bezgrešnog Srca Marijina, nakon 67 godina postojanja, pridružena je Mariborskoj provinciji Bezgrešnog začeća dana 28. svibnja 2022. (Dekretom od 7. svibnja 2022., Prot. n. 259/2022). Sestre članice dosadašnje Austrijske provincije, u zajednicama u St. Peteru i Bleiburgu, od sada pripadaju Mariborskoj provinciji. Mariborska provincija Bezgrešnog začeća sada ima 115 sestara u 13 zajednica.

Nakon ovih promjena u ustrojstvu, naša Družba se sastoji od sedam provincija – Mari-borska, Splitska, Lemotska, Mostarska, Argentinsko-urugvajska, Bosansko-hrvatska, Paragvajska – i Rimske regije.

Drage sestre, Vrhovni kapitol 2017. prepoznao je kao važan i suvremen izazov “*trajno nastojanje oko jedinstva* i suradnje kako na razini zajednice tako i na razini Družbe. Naše zajednice, premda brojne i međusobno različite po kulturi i mjestu pripadanja, uvijek su dio iste Družbe. Ljubav nas Kristova potiče da neprestano gradimo jedinstvo u zajedništvu, dijeljenju i suradnji” (*Ljubav nas Kristova obuzima*, 21). Neka nam i ovaj veliki korak u promjeni ustrojstva Družbe bude poticaj da osnažujemo našu pripadnost istoj redovničkoj obitelji i produbimo svijest da smo jedno, kao udovi istoga tijela, te hodeći u jedinstvu i sestrinskoj ljubavi gradimo budućnost Družbe.

Neka nas vodi i nadahnjuje, danas i uvijek, milost Duha Svetoga!

Sestrinski vas pozdravljam.

s. M. Klara Šimunović
vrhovna predstojnica

IZ PROVINCIJALATA

Obavijesti

Dosadašnja provincijska predstojnica s. Andrea Nazlić se, po završetku službe, preselila u našu kuću u Glagoljaškoj 1 u Splitu. S. Andrea nastavlja službu medicinske sestre u KBC – u Split, odjel gastroenterologije i hepatologije u Zavodu za intenzivnu njegu s interventnom gastroenterologijom.

Susret odgojiteljica i provincijskih predstojnica Provincija hrvatskog gornog područja održan je 19. travnja u provincijskom središtu Bosansko-hrvatske provincije u Sarajevu, nakon dvogodišnje stanke uzrokovane pandemijom koronavirusa. Iz naše Provincije sudjelovale su s. Lidija Bernardica Matijević, provincijska predstojnica i s. Ivka Piplović, odgojiteljica kandidatkinja. Razgovaralo se o izazovima početnog odgoja i mogućnostima spajanja odgojnih skupina u našim trima provincijama. Sestre su posjetile i Ustanovu za prihvat i odgoj djece *Mala škola* u Varešu koju vode sestre Bosansko-hrvatske provincije.

Susret sestara s privremenim zavjetima održan je od 22. do 24. travnja u duhovnom centru *Oaza sv. Marije Krucifikse* na Kamenu, u organizaciji Hrvatske redovničke konferencije. Duhovni voditelj susreta o. Taras Barščevski, obradio je temu *Briga o srcu kao središtu monaške duhovnosti*. Iz naše Provincije sudjelovale su s. Theresitte Nshobole Mufuliru i s. Gisèle Cirhuza Baciyunjuze.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit. Na blagdan Gospe Fatimske u stolnoj crkvi Uznesenja Blažene Djelice Marije u Splitu dosadašnji splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić objavio je da je papa Franjo prihvatio njegovo odreknuće

od biskupske službe zbog navršene kanonske dobi. Tim je činom, na kojem je nazočila naša provincijska predstojnica s. Lidija Bernardica Matijević, dosadašnji biskup koadjutor mons. Dražen Kutleša preuzeo službu Splitsko-makarskog nadbiskupa i metropolita.

Ekonomom Provincije imenovana je s. Mirjana Puljiz, na sjednici Provincijske uprave 14. svibnja.

Povjerenstvo za organizaciju proslave 100. godišnjice osnutka Provincije održalo je prvi sastanak na Lovretu, 18. svibnja na kojem je utvrđen okvirni program. Članice su: s. Lidija Bernardica Matijević, s. Mirja Tabak, s. M. Petra Vučemilo i s. Marina Fuštar.

Novo uredničko vijeće *Odjeka*, koje čine s. Natanaela Radinović, s. Mirjana Puljiz i s. Marina Fuštar, sastalo se na Lovretu 23. svibnja s provincijskom predstojnicom s. Lidjom Bernardicom Matijević i dogovorilo način međusobne suradnje pri uređivanju provincijskog glasila.

Izborna skupština Vijeća franjevačkih zajednica u RH i BiH na kojoj je sudjelovala i provincijska predstojnica s. Lidija Bernardica Matijević održana je u franjevačkom samostanu na Trsteniku 25. svibnja. Na sjednici je izabrano novo tročlano predsjedništvo Vijeća: predsjednica s. M. Darija Jovanović (vrhovna poglavarica Sestara franjevaka Bezgrješnog začeća iz Dubrovnika), potpredsjednik fra Zdravko Dadić (provincijal Franjevačke provincije sv. Križa – Bosne Srebrenе) i fra Marko Mrše (provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja).

Misionarke s. Erika Dadić, s. Romana Baković i s. Mislava Prkić, koja ove godine slavi 50. godina redovničkog života, stigle su iz DR Konga u Domovinu 27. svibnja na tromjesečni odmor.

Kandidatkinja Dora Matković 5. lipnja ove godine napustila je našu zajednicu, te je nakon premišljanja odabrala drugi životni put.

Susret redovničkih poglavara i poglavaričica s članovima HBK održan je u Zagrebu 8. lipnja. Razgovaralo se o pravnom položaju redovnika u Hrvatskoj te aktualnim pitanjima vezano uz redovničko poslanje i pastoralno djelovanje Crkve. Na susretu je bila provincijska predstojnica s. Lidija Bernardica Matijević.

Povjerenici sestara u Misiji s. Françoise Balibuno Ciza produžen je mandat na slijedeće tri godine, odlukom Provincijske uprave na sjednici od 10. lipnja.

Pohod sestrama. U svibnju i lipnju provincijska predstojnica s. Lidija Bernardica Matijević pohodila je sestrinske zajednice u našim samostanima u Imotskom, Kaštelićima, Kninu, Pagu, Sinju i Zagrebu te sestrinske zajednice u franjevačkim samostanima u Zadru (*sv. Mihovila*), Zagrebu (*sv. Franje Ksaverskog, Majke Božje Lurdske*) i Splitu (*Gospe od Zdravlja*).

Proslava redovničkih jubileja (70, 60, 50 i 25 godina redovničkog života) svečano je obilježena na svetkovinu Presvetog Srca Isusova 24. lipnja u provincijskom središtu na Lovreću. Euharistijsko slavlje predstavio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Dražen Kutleša u koncelebraciji s osam

svećenika. Nakon euharistije slavlje je nastavljeno u samostanskoj blagovaonici uz prigodni program.

Doktorat iz područja religiozne pedagogije, katehetike i didaktike na Filozofsko-teološkom fakultetu Sankt Georgen u Frankfurtu postigla je s. Magdalena Višić, te je obranom doktorske disertacije pod naslovom *Bibliodrama als Weg der Versöhnung in Kroatien. Impulse und Herausforderungen für Pastoral und Katechese (Bibliodrama kao put pomirenja u Hrvatskoj. Poticaji i izazovi za pastoral i katehezu)*, okrunila svoj višegodišnji marljivi rad. Prije završnog ispita, 22. lipnja, uspješno je održala i tzv. „probno predavanje“ - *Sterbegleitung als Seelsorge* (Praćenje umirućih kao dušobrižništvo).

Nekrolozi. Iz tiska je izišlo djelo s. Marije Petre Vučemilo *Put u svjetlo II. Nekrolozi školskih sestara franjevaka Krista Kralja Provincije Presvetog Srca Isusova* u kojem je autorica sabrala životopise sestara preminulih u razdoblju od 1997. do 2021. godine.

ZBIVANJA I OSVRTI

Čuvati svoje srce

U duhovnom centru *Oaza Marije Krucifiks* na Kamenu održan je od 22. do 24. travnja susret sestara s privremenim zavjetima redovničkih Družbi prisutnih na području Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Tema susreta, na kojem je sudjelovalo oko šezdeset sestara, naslovljena je *Čuvaj se da ti se u srcu ne porodi opaka misao* (Pnz 15,9), a predvodio ga je o. Taras Barščevski.

U središtu naše pozornosti bilo je razmišljanje o srcu. O. Taras naglasio je kako je srce organ koji osigurava funkcioniranje našeg unutarnjeg organizma. Ima važnost za fizički, ali i duhovni i duševni život. Stoga je osobito važno znati i htjeti promišljati vrijednost svog srca, ali i odgajati ga uz Sveti pismo jer slušajući ga ulazimo u komunikaciju s Bogom. Poticaj nam u tom smjeru daje i psalmist: *Gospodin će ispuniti želje tvoga srca* (Ps 37,4); *Blaženi koji čuvaju propise njegove, čitavim srcem njega traže* (Ps 119,2-3).

Kao model srca koje sluša riječ Božju o. Taras ponudio nam je Blaženu Djevicu Mariju koja je u sebi pohranjivala sve događaje i o njima razmatrala. Srce je kao centar života u kojem se pohranjuje sve što čujemo i vidimo, i dobro i loše. U slobodi izbora okrećemo se onomu čemu želimo, što bitno oblikuje i naše srce. Ne budemo li se trudile oko njegove čistoće otvrđnut će naše srce i lako ćemo krenuti za onim što je negativno.

Predzadnji dan druženja posjetili smo novoizgrađenu baziliku i župnu crkvu u Solinu. U zajednicu smo se vratile zadovoljne susretom i srca ispunjena bogatstvom poruka važnih za naš daljnji redovnički život. Posebno nam je dragو što smo imale priliku upoznati toliko mladih sestara, osobito naše sestre iz Mostarske i Bosansko-hrvatske provincije.

s. Gisèle Cirhuza Baciyunjuze
i s. Theresitte Nshobole Mufuliru

Mama i ja, to su cvijeta dva

Povodom majčinog dana u dvorani vrtića *Jordanovac*, podružnica Zadar, 18. svibnja 2022. održana je priredba pod nazivom *Mama i ja, to su cvijeta dva* pod vodstvom gđe Kanjer, mame djeteta koji pohađa vrtić.

U uvodnom dijelu priredbe ovogodišnji je predškolac iz skupine Školjkice, recitirao molitvu Gospu nakon čega su djeca, uz pratnju glasovira, otpjevala tri pjesme: *Evo nas pred tobom Marijo, Ispred naše kućice, Živjeli, živjeli naše drage majčice*. Na kraju uvodnog djela djeca su otpjevala refren pjesme *Hvala mama, hvala tata*, a potom su predškolci recitirali stihove posvećene majkama.

Pripremili smo ugodno iznenadenje za mame kad su tate otpjevali dvije dalmatinske pjesme uz pratnju gitare. Osobitu radost darovali su im predškolci izvedbom predstave *Najljepši cvijet* uz zaključnu poruku: *Ljepota je tamo gdje su pravi prijatelji*.

U završnici priredbe djeca su izvela koreografiju na pjesmu *Mama i tata to su cvijeta dva*, a kako ne bi samo oni bili dionici programa za kraj smo zajedničkim *nastupom* djece, odgojitelja i svih sudionika radosno otpjevali i veselo otplesali pjesmu posvećenu našoj domovini *Viva Croatia*.

Nakon programa, koji je trajao četrdesetak minuta, počastili smo se kolačima koje su pri-premili drage mame. Tako je u veselom tonu obilježen i ovogodišnji Majčin dan. Uz ugodno druženje i zaziv Božjeg blagoslova zahvalila su djeca svojim majkama na svim odricanjima i žrtvama koje prinose za svoje obitelji.

Anita Kolčeg, *odgojiteljica*

Trideseta obljetnica

U samostanu Sigurata u Dubrovniku 29. svibnja 2022. zajedno sa susjedima obilježile smo tridesetu godišnjicu od završetka Domovinskog rata kad su granate pljuštale po Gradu i okolicu te oštetile samostan i crkvu.

Događaji domovinske prošlosti kojih se spominjemo obvezuju nas da nikad ne zaboravimo što se dogodilo ovdje i u našoj Hrvatskoj. Naime, tijekom Domovinskog rata najrazornije djelovanje napadača bilo je 29. svibnja 1992. kad je znatno razрушena starodrevna crkva od Preobraženja Kristova, jedan od rijetkih spomenika u Dubrovniku. Tijekom opsežnih radova na obnovi otkriveni su temelji iz 6. st. i arhitektonski slojevi iz 9. st. pa se crkva smatra najstarijim zdanjem unutar zidina Grada. Zahvalne smo Bogu, Gospu od Sigurate i dobrom ljudima da je ponovno obnovljena.

Kao i svake godine naš se spomen na to vrijeme obilježava prinosom misne žrtve zahvalnice koju je ove godine predslavio p. Tomislav Kraljević, prior dominikanskog samostana. U molitvi smo se sjetili svih pokojnih i živućih sestara koje su živote ugradile u ovaj samostan kao i svih branitelja koji su položili svoje živote za našu Domovinu i slobodu. Prisjetili smo se kako

se u razočarano ratno vrijeme u prostorima samostana nalazilo sklonište koje smo mi sestre dijelile s našim susjedima, što je zasigurno još jedan razlog zbog kojega uvijek radosno dolaze u naš samostan.

Na početku sv. mise p. Tomislav je rekao kako se kao vjernici spominjemo minulih događaja jer nas sjećanja jačaju i daju snagu za život, budući da smo prošli kroz određena žalosna ili radosna iskustva. I sama pročelja kuća oko samostana nose ratne ožiljke, kako onda mi ljudi ne bismo bili puni ožiljaka, zapitao se. No, po njima smo zahvalni Bogu jer nas podsjećaju na pobjedu nad zlom te kako u nevolji nismo bili sami. Bog je bio s nama.

Naše sjećanje nuka nas da upravo po euharistiji, koja je hvala i zahvalnost Bogu, sudjelujemo u djelu otkupljenja i spasenja. Po njoj se združujemo s Kristovom žrtvom na križu i s darom Uskršnja – novog preobraženog života. Predvoditelj misnog slavlja naglasio je kako i danas živimo u svijetu koji je pun razdora, nesloga i zla što rastače ljudski život i jedinstvo. Zato je i poziv na jedinstvo s Bogom i ljudima ustvari put pomirenja i novosti života koji je imperativ današnjem svijetu, kako ne bi završili u začaranjoj spirali zla i nasilja.

Na kraju je p. Tomislav pozvao nazočne da žive po primjeru sv. Stjepana. On je pun Duha Svetoga životom posvjedočio Sina Čovječjega koji stoji zdesna Bogu te otvorena nebesa koja ukidaju svaku prepreku između Boga i čovjeka. Sveti Stjepan je poput Isusa umro svjedočeći Božju ljubav koja je razlivena u srcima svih koji vjeruju. Ljubav preobražava i daje čovjeku novi život, mogućnost da i sam postane Isusov brat i sestra, Božje dijete s desna svoga nebeskoga Oca. Oprštajući svojim progoniteljima Svetac

je i nama dao najljepši primjer ljubavi koji smo pozvani živjeti. *Po tome će svijet upoznati da nas Bog ljubi kao što je ljubio svoga Sina* - zaključio je p. Tomislav.

Vjerujem da nas je ovaj euharistijski susret nadahnuo da sjedinimo svoju svakodnevnicu s Kristovom žrtvom kako bi i naš život bio i Kristov: *život za druge*.

s. Marislava Samardžić

Otisnuti se na duhovnu obnovu

Evangelisti su zabilježili da se Isus znao otisnuti od kraja, odnosno prijeći prijeko. Redovito se radi o prebacivanju s lađom, odnosno u lađi.

Kraj kojemu se on otisnuo simbolizira početak nečega: molitvene osame i odmaka od rutine svakodnevice u kojoj se lako otisnuti od blizine Božje; uranjanja u vlastitu nutrinu u kojoj se nije teško susresti sa samim sobom i Bogom, ako nam je stalo. Znamo, vanjske okolnosti bitno utječu na nas. Potrebno je, s vremenom na vrijeme, to osvijestiti i svjesno utjecati na njih.

Zanimljivo je da se Isus nekada sam povlačio u osamu, a kada su ga u osamu pratili njegovi najbliži tada bi se uvijek otisnuli lađom. Zasigurno bi bio mogao i sam veslati, ali ne! On želi i učenike blizu. Nije li već u tomu znaku skrivena Crkva - zajednica s kojom se brodi morima života i čija vesla smjeraju punini milosti Božje u koju ćemo se, vjerujemo *prebaciti* jednom zauvijek. Bit će to jedan sasvim novi početak do kojega se, eto stiže preko jednoga kraja.

Početak i kraj - kraj i početak su, ovisno s kojeg kraja gledate, kao lice i naličje. U dinamici života redovito se ili nikada susreću, ovisno jeste li više skloni filozofskom ili egzistencijalnom pristupu. Kako god – približava nam se kraj još jedne radne godine, što u samostanskom smislu znači planiranje godišnjih odmora i zaključivanje ranije zacrtanih planova.

Mi smo u našoj zajednici u Sinju na prvom kućnom Kapitulu planirale otisnuti se od samostana i zadnju duhovnu obnovu imati u drugomu kraju. Bez striktnog nacrta o mjestu i vremenu. Ako je vjerovati u Božje planove, ali i naše dojmove, onda se može reći da je bio pun pogodak odlazak u Dobranje, odnosno Cistu Veliku 1. lipnja. Ugostio nas je don Augustin Radović kojeg smo i mi više puta primile kao predvoditelja mjesecnih duhovnih obnova i odavna prepoznale kao *usputnog* darivatelja onoga što je, kako reče, i sam na dar primio.

Kao inače naši duhovni susreti, i ovaj je bio euharistijski, predavački i sustolnički. Slavlje svete mise, s nakanom za naše dobročinitelje, imale smo u obnovljenoj dobranskoj crkvi. Oduševila nas je sakralnošću, jednostavnošću koja molitveno sabire. Činilo se kao da se svi naši glasovi natječu koji će bolje, zaobljenije, čas glasnije, čas tiše služiti liturgiji više. Čitavom je crkvom odzvanjala slava Bogu. Neobično da nam se netko nije pridružio. Možda

i bi da mnogi nisu davno odselili, otisnuli od svoga zavičaja ili se domogli onoga vječnoga nebeskoga kraja.

Pomolile smo se i kod spomen križa i grobnice na mjesnom groblju gdje su pokopani hrvatski domobrani pogubljeni na Markovića jami na Podima kod Graba.

Iz Dobranja smo se zaputile u župsku kuću u Cisti Velikoj. U ne tako malom blagovalištu posjedale smo u krug pripravne za duhovno izlaganje, za zrnje dobrih ideja i misli koje mogu roditi plodovima odluka i djela. E, da je barem više humusa dobre volje. U ovakvom ambijentu nemoguće je bilo ne otisnuti se u mislima među učenike koji su se nekoć sastajali oko Učitelja. O tomu je, bez riječi, sa zida progovarala slika posljednje večere. Premda su bili uz Učitelja, sjedili do njegovih nogu, iz njegovih se usta hranili manom milosti Božje vjerojatno je i učenicima u ono vrijeme nedostajalo barem malo humusa. To nam je, prepostavljam, neka dodirna ljudska točka. Kamo sreće da stremimo i onoj učeničko svjedočkoj o kojoj nam je predavač govorio sukladno svibanjskoj temi duhovne obnove *Poslane u svijet nastaviti njegovo poslanje*.

Referirajući se na Isusovo slanje učenika po svem svijetu i propovijedanje evanđelja svemu stvorenu (usp. Mt 16,15) don Augustin se osvrnuo na nadolazeću proslavu stote godišnjice naše Provincije. Premda je promišljao o našem sadašnjem redovničkom životu i apostolatu, osvrnuo se i na prošlost. Zahvaljujući sestrama koje su nam prethodile i ispunile svoje poslanje, naša redovnička obitelj ima bogatu i djelatnu stoljetnu povijest od Maribora preko Splita do svih gradova i sredina u kojima još jesmo. Ova nam je baština predana kao dar. U njoj hodimo i nju nadograđujemo. Da bismo umjele hoditi važno je znati stati. Prepoznati vremena i potražiti mjesta na koja nam se povući s Gospodinom, otisnuti se u osamu same, ali i u zajedništvu sa sestrama kako bismo na plodnom humusu gradile svoj život i ugrađivale ga u dragu nam Provinciju.

s. Natanaela Radinović

Tijelovo – upoznaj sebe i Njegovu ljubav za tebe

Na blagdan Tijelova, u poslijepodnevnim satima na Lovretu je održana duhovna obnova koja je započela izlaganjem Presvetog oltarskog sakramenta u samostanskoj kapeli uz duhovnu meditaciju koju je čitao đakon Antun Mate Antunović. Nakon molitvenog dijela uslijedilo je predavanje popraćeno prezentacijom te osobni rad koji se svima puno svidio, a bilo je dvadeset sudionika.

Susret je bio duhovan, zanimljiv i poučan o čemu svjedoči i sudionica Željka Šošić koja zapisa ovako:

„Duhovna obnova bila je na Tijelovo, jedan od značajnijih blagdana koji nas podsjeća da trebamo častiti Tijelo i Krv Kristovu te da je u Presvetom Oltarskom sakramentu živi Bog kojem se treba klanjati. Ako Gospodinu možemo posvetiti barem 15 minuta na dan, na Tijelovo trebamo mnogo više. Zato smo mi ovaj dan proveli u duhovnoj obnovi koju je organizirala naša s. Marija. Nakon obnove vratili smo se kućama ispunjeni Duhom Svetim.

Svatko je na svoj način proveo ovaj neradni dan, a mi smo ga odlučili odvojiti za Isusa. Naša mala grupa koja se sastala imala je samo jedan cilj: zahvaliti živom Bogu što je došao među nas ljudе u prilikama kruha i vina. Toliko milostiv prema nama

ljudima da je uz nas svaki dan u Oltarskom Sakramentu.

Kad bi se iznosila vlastita mišljenja i dojmovi moralo bi se početi od gostoljubivosti sestara, potom spomenuti opuštenu atmosferu u kratkim trenutcima razgovora, dok je sam čin klanjanja bio kontrast u odnosu na buku i glasan gradski život. Tišina i molitva. Samo otvoreno srce. Samo ti i Gospodin.

U drugom dijelu našega druženja *prošli smo povijest nastanka i važnost Tijelova*. Blagdan koji ima bogatu povijest i važnost za Crkvu, otvorio je i temu važnosti vjerničkog samopoštovanja jer od nas samih sve počinje. Zaista je lijepo da nas je s. Marija podsjetila da je svatko od nas dijete Božje, da nas Bog voli onakve kakvi jesmo. I sve je to potkrijepljeno kratkim video isječkom koji dovodi do suza, ne od tuge nego od zadržljivosti kako netko tko nema udove može biti sretan. Pitam se: „Odakle čovjeku takva snaga da zahvaljuje u svakoj nevolji?“ Bože moj, tvoja su čudesa velika, ljudskom oku nedokučiva.

Od molitve, do povijesti, preko svetaca i svetica koje mogu biti inspiracija svakome od nas, do pjesme i filma za kraj nam je ostalo malo druženja. Zaista je bio dobar osjećaj upoznati druge i cuti njihova

iskustva. Tako smo na kraju, napunjeni Duhom Svetim, prosvjetljeni mudrošću Božjom, uz malo hrabrosti i mi posvjedočili koje značenje blagdan ima za nas.

Zahvalni s. Mariji na susretu, u prijateljskom i radosnom okruženju, odmah smo upitali kad će biti sljedeća duhovna obnova, jer ovo je bio susret u kojem smo napunili svoje duhovne *baterije*. Bijaše ovo zaista dobro iskorišten dan, dan za Isusa u zajedništvu s onima koji ga ljube.“

Kako je Željka navela susret je završio radosno, a sudionici su otišli svojim kućama duhovno obogaćeni. I ja sam na kraju zahvalila Bogu što mi je ovaj susret providio i što me je nadahnuo za riječi koje će i drugima biti poticaj za življenje evanđeoske riječi utjelovljene u Isusu Kristu koji nam se daruje u euharistiji.

s. Marija Matanović

Jubileji redovničkoga života

Nakon višednevne duhovne priprave u Zadru, u provincijskom središtu u Splitu na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, svečano su obilježeni jubileji 70, 60, 50 i 25 godišnjeg Bogu posvećenog života po redovničkim zavjetima. Euharistijsko slavlje predslavio je splitsko-makarski nadbiskup mons. Dražen Kutleša u koncelebraciji s osam svećenika. U zajedništvu sa sestrama bili su dionici i prigodnog feštarskog programa ovog provincijskog slavlja u čast dvadeset i jedne jubilantkinje, od kojih sve nisu mogle nazočiti. Slijedi sadržaj koji vam u riječi i slici može barem donekle približiti obilježavanje jubileja, dok iz riznice života dviju sestara jubilantkinja možda otkrijete i pokoju novost.

Neka mu je hvala uvijek

Na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, čije ime nosi i pod čiju se zaštitu stavlja naša Provincija, u provincijskom središtu na Lovretu svečano smo obilježile obljetnice redovničkog života.

Misno slavlje predslavio je mons. Dražen Kutleša, splitsko-makarski nadbiskup u koncelebraciji s osam svećenika uz nazočnost šestorice bogoslova. Drago nam je da su s nama bila dvojica svećenika franjevaca iz DR Konga. Njihovu smo nazočnost doživjele kao dodatnu

radost i vidljivu povezanost s Crkvom u tom dalekom narodu kojemu naše sestre predano služe od 1974. godine. Vjerujem da su, zbog njihove nazočnosti, osobitu blizinu sa svojim narodom doživjele naše dvije sestre Kongoanke s. Theresitte i s. Gisèle koje se u Lijepoj našoj pripremaju za studij.

Osvrćući se na Svetkovinu nadbiskup Kutleša, poseban je naglasak stavio na Božju bezgraničnu ljubav koju ima za svakoga od nas. Božja ljubav se ne zadovoljava čekanjem da se grješnici vrate nego traži svakog pojedinog, istaknuo je. Za razliku od ljudi Bog zaluštale ne osuđuje. On ih s radošću uvijek iznova prima, što je najvidljivije pokazao u Isusu Kristu čije se Srce za nas, bez zadrške predalo.

Ljepoti euharistijskog slavlja doprinio je zbor lovretskih sestara skladnim pjevanjem, a nakon euharistijskog zajedništva skladnost zajedništva nastavili smo druženjem za obiteljskim stolom u samostanskoj blagovaonici uz prigodni program. S. Lidija Bernardica Matijević, provincijska predstojnica posebno je zahvalila ocu nadbiskupu na njegovom prvom posjetu našoj Zajednici i ohrabrujućim riječima koje nam je uputio u propovijedi. Pozdravivši sestre jubilantkinje izrazila je, u ime cijele Zajednice, zahvalnost za njihovo cjeloživotno nesebično služenje.

Program se nastavio uz blagovanje, čestitke i prigodne riječi slavljenica. Kao i obično nije nedostajalo ni pjesme za što je zaslужan zbor sestara ali i dvije sestre Kongoanke koje su nam pjevanjem i plesom donijele dašak afričkog ugodjaja. U našem zajedništvu mogla se osjetiti istinitost misli pape Franje: *Gdje su redovnici, ondje je radost.*

Ovoj svečanoj proslavi obljetnica redovničkog života prethodila je duhovna priprema u našem samostanu u Zadru u Arbanasima koju je predvodio p. Nikola Stanković (DI). Iako neke sestre jubilantkinje, zbog bolesti ili iz drugih razloga nisu mogle biti prisutne, ozračje zajedništva nije izostalo.

Tijekom četiri dana razmatrale smo što za nas znači temeljita duhovna obnova. P. Stanković usporedio je naš život sa zgradom kojoj je potrebno stalno održavanje. Napomenuo je da bi svaka od nas trebala znati u kakvom se stanju nalazi njezina *zgrada* pa početi obnavljati ili, ponekad, rušiti i iz temelja ponovno graditi.

Proslava jubileja prigoda je da se zaustavimo i iskreno sagledamo svoj protekli život, posvješćujući kako mi sami svojim slobodnim izborima oblikujemo svoj život. Možemo birati hoćemo li biti uzor ili sablažnjivi primjer. Tražeći volju Božju valja moliti za jasnoću prosuđivanja i osluškivati tihi govor Duha Svetoga, kako bi postigle svoj konačni cilj: kraljevstvo Božje.

Duhovnom pripravom i svečanom proslavom *zaokružile* smo obilježavanje godišnjica redovničkog života. Gledajući unatrag na prijeđeni put ne preostaje nam drugo nego zahvaljivati Gospodinu na svim milostima koje smo od njega primile i, barem djelomično, uspjele posredovati drugima.

Neka mu je hvala uvijeke!

s. Mislava Prkić

S. Mislava Prkić

S. Mislava Prkić, krsnim imenom Marija, rodila se u Ramljanima 1952. godine kao najstarije od šestero djece. Iz djetinjstva u pitomom kraju podno Moseća nosi samo lijepo uspomene. Već kao dvanaestogodišnja djevojčica na mladoj misi svog sumještanina fra Mate Markote, vidjevši naše sestre Rozariju i Nazariju, nazire duboko u sebi svoj budući put.

Časne s Lovreta, kako joj ih je tadašnji župnik predstavio usjekle su se Mariji duboko u pamćenje te će nakon završene osmogodišnje škole, bez puno dvoumljenja

i s odlučnošću koja će ju pratiti cijeli život, stupiti u kandidaturu na Lovret. Upravo u to vrijeme započinjalo se sa sustavnim školovanjem kandidatkinja tako da i ona za vrijeme kandidature završava Nadbiskupsku gimnaziju. U *jatu* mlađih odgajanica na Lovretu nije nedostajalo radosti, a uobičajene poteškoće zajedničkog života razumjela je Marija kao sredstvo odgoja i rasta. Već u gimnaziji i novicijatu, dok je čitala tekstove o misionarima, polako se u njoj rađa želja za odlaskom u misije.

Nakon prvih zavjeta poslana je na isusovački studij u Zagreb koji, pomažući usput u sakristiji Župe Gospe Lurdske, i završava. U to vrijeme naše su prve sestre otpuštovali u tadašnji Zair, danas DR Kongo. Tako i s. Mislava, slijedeći svoja nutarnja nagnuća, već pred kraj studija traži dozvolu za učenje francuskog jezika kako bi se pripremila za misijsko djelovanje. Međutim, procjena je poglavara bila kako je za taj korak još prerano. Prihvativši takvu odluku kao volju Božju privremeno svoj misijski poziv stavlja postrani i prihvata

druge službe u zajednici. Kratko vrijeme radi kao tajnica u Nadbiskupskom ordinarijatu u Zadru, a poslije toga je poslana u Njemačku gdje će provesti slijedeće tri godine. S. Mislava se rado sjeća vremena provedenog u Frankfurtu i svog apostolata u tamošnjoj Župi. Ubirući prve plodove svog rada stvara nove planove za budućnost. No Božji su planovi bili drugačiji. Naime, mladoj zajednici u Zairu bila je potrebna pomoć te joj je predloženo da se pridruži sestrama u misiji. U ovom nenadanom obratu, onomu tko vjeruje, lako je pročitati prst Božji.

Teškoće prvih godina u misiji s. Mislava je svladavala mladenačkim zanosom i entuzijazmom. U zemlji u kojoj je evangelizacija bila tek u začecima polje rada bilo je golemo. Valjalo je upoznati kulturu i jezik, suočiti se sa realnošću potpuno drugačijeg života te iznaći pravi model naviještanja Radosne vijesti. Djelujući u misiji obavlja različite službe. Najduže radi kao nastavnica, ostvarujući tako prvočinu karizmu naše Družbe. Dugo, čak 16 godina, obavljala je zahtjevan posao ravnateljice srednje škole *Sv. Ante Padovanski* u Nyantendeu.

S. Mislava sa zadovoljstvom ističe kako je olakotna okolnost apostolata bila to što je

tamošnji narod sestre dobro prihvaćao, kako u ono vrijeme tako i danas. No, dijeleći tegobe i radosti životnog puta s narodom s kojim su živjele i za kojega su djelovale, i sestre su od njega puno naučile. Koliko povjerenja i poštovanja lokalnog stanovništva uživaju naše sestre najbolje govori činjenica da su u razdoblju kad su iz sigurnosnih razloga bile prisiljene napustiti Luhwinju i Nyantende tamošnje misije postaje ostale netaknute. Narod ih je čuvao.

Sada je, nakon napornog ali plodonosnog radnog vijeka, s. Mislava pred mirovinom i još uvijek raspoložena za nove izazove. Gledajući unatrag ističe važnost molitve i živog odnosa s Bogom bez kojih naš redovnički život ne bi imao smisla. U ustajnoj molitvi i čvrstoj svakodnevnoj povezanosti s euharistijskim Kristom uspjela je sačuvati blago Božjeg poziva u krhkosti ovozemne stvarnosti. Stoga, zahvaljuje Bogu za prijeđeni put, osobito za one dionice kad nije bila svjesna da je Gospodin, makar i po neravnim crtama, ispisivao svoju volju u njezinom životu.

s. Marina Fuštar

S. Blagoslava Lončar

S. Blagoslava, krsnim imenom Marija, rođena je 21. 3. 1954. godine kao četvrto od šestero djece u obitelji Lončar. Jutarnje i večernje molitve, mise, devetnice i trodnevnice našim svećima i blaženicima u njezinoj se obitelji nisu izostavljale bez opravdanog razloga, dok su siromasi, putnici i beskućnici u obiteljskom domu imali uvijek otvorena vrata i velikodušno srce.

Duboki vjernički i odgojni pečat na s. Blagoslavu ostavilo je druženje s franjevcima osobito vjeroučiteljima fra Vjekom

Vrčićem i fra Mirkom Buljcem te našim sestrama s. Henrikom Glinšek i s. Jelenom Štrbac. Promatrajući njihov rad i franjevačku gostoljubivost, s. Blagoslavi nije bilo teško odlučiti se slijediti njihov način života. Roditelji su s velikim zadovoljstvom prihvatili ovakav izbor, prateći Mariju usrdnijim molitvama i prikazivanjem žrtava.

Marija, s. Blagoslava odlazi na Lovret 16. 7. 1968. godine. U zajednicu je prima provincijska predstojnica s. Amabilis Masnić. U vrijeme kandidature uspješno završava Nadbiskupsку gimnaziju. U to vrijeme zvanja nisu bila u krizi kao danas. Naprotiv, sestre magistre imale su pune ruke posla. Uz pomoć Božju i njihovu dobrotu, stručnost i strpljivost za novcijat se opredijelio veći broj pripravnica. Od njih devet 50. obljetnicu redovništva doživjele su s. Kruna, s. Ljubica, s. Pavlimira, s. Blagoslava i s. Ilijana.

Prema uobičajenoj praksi sestre su nakon novicijata odlazile na podružnice. Tako je s. Blagoslava poslana u Zadar, u sestrinsku kuću u *Lisinskog*. Na župi Borik kao vjeroučiteljica djeluje tri godine, a od 1979. godine radi u dječjem vrtiću pri Hrvatskoj katoličkoj misiji u Frankfurtu. U želji da nastavi rad kao vjeručiteljica vraća se 1981. godine u Domovinu na Klis pomažući s. Terezini u domaćinskim poslovima. Na molbu don Ivana Bašića s. Blagoslava rado pomaže na župi Konjsko u organiziranju misnih slavlja. Već od 1982. godine odlazi u župu Seget gdje preuzima liturgijsko pjevanje, vjeronaук u župi i povremeni rad u dječjem vrtiću do 1985. godine. U rujnu t. g.

istu dužnost nastavlja u župi Trpanj. Kako u to vrijeme nije bilo vjeronauka u školi a na župnom je vjeronauku bilo malo djece s. Blagoslava je imala dovoljno vremena za brojne poslove u sestrinskom samostanu. Tako je bila od velike pomoći pri realizaciji plana s. Konzolate Glibotić koja je željela sestrama omogućiti bolje uvjete za život i prilagoditi kuću za primanje gostiju.

Godine 1987. s. Blagoslava upisuje Katehetski institut u Zagrebu i Subotnju školu za orguljaše. Diplomirala je 1991. godine i poslana u župu Seget.

Na radost našeg hrvatskog naroda, po osamostaljenju Lijepe naše u škole ulazi vjeronauk. S. Blagoslava odmah s početkom Domovinskog rata u listopadu 1991. godine započinje raditi u osnovnoj školi Seget i ostaje na istom radnom mjestu do mirovine, 2019. godine. Nakon umirovljenja i nadalje pastoralno djeluje u župi Seget.

S. Blagoslava svakodnevno zahvaljuje Bogu za vrijeme koje je mogla posvetiti aktivnom širenju Radosne vijesti te za dobre suodnose s vjernicima i suradnicima. Na poseban način zahvaljuje Duhu Svetom za sestrinsko zajedništvo koje se temeljilo na vjeri u Kristovu ljubav, molitvi, strpljivosti, prihvaćanju u različitosti te razumijevanju sestara koje su potrebne pomoći drugoga. Stvoritelju se usrdno preporučuje da joj i nadalje daje radost i zanos živjeti po evanđeoskom savjetu: „*Po ovom će vas ljudi prepoznati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi jedni za druge.*“

s. Lucija Bilokapić

JEKA IZ AFRIKE

Duhovne vježbe u Luhwinji

Dana 28. ožujka 2022. u jutarnjim satima zaputile smo se iz Bukavua na duhovne vježbe u Luhwinju. No već pri izlazu iz grada zaustavile smo se u prometnoj gužvi, čekajući tako dva sata da putovi postanu ponovno prohodni. Unatoč preprekama, uključujući i kišu, sretno smo, nakon šest sati vožnje, stigle u našu zajednicu u Luhwinji.

Susret s duhovnim voditeljem, p. Bernardom Ugeuxom, Misionarom Afrike, družbe Bijeli Oci, bio je u večernjim satima. Program duhovnih vježbi koji je pripremio za nas bio je zaista bogat i trajao je punih osam dana. Osim nas dvanaest Školskih sestara franjevaka iz naše četiri zajednice, s nama su bile i dvije sestre iz Buhrinji. Zajedno smo imale priliku upijati pomno obrađenu i kroz Riječ Božju predstavljenu temu *Misija i krhkost*. Naglasak je bio na riječi pravda. U ovoj zemlji gdje se često čini da pravda uopće ne postoji, potrebno se odvažiti i boriti za prava potlačenih, zapuštenih, obespravljenih...

Molile smo za razne nakane: za naše zajednice, obitelji, prijatelje i dobročinitelje, kako za žive tako i za pokojne. Neka milost Božja djeluje u nama i po nama i neka nam je svima na spasenje ovo milosno vrijeme.

s. Adriana Galić

Cvjetnica u zatvoru

Za blagdan Cvjetnice, kad se spominjemo slavnog ulaska Gospodina našega u Jeruzalem, grad slave ali i najveće patnje našeg Spasitelja, s. Blaženka Barun, s. Mirabilis Višić i s. Adriana Galić sudjelovale su na euharistijskom slavlju u Centralnom zatvoru u Bukavuu. Euharistiju je predslavio p. Adrien Cishugi, kapelan zatvora, u kojem se nalazi 1916 osoba: odraslih muškaraca, žena i maloljetnika.

Bilo je jako dirljivo slušati Muku Gospodnju koju su čitali zatvorenici, zajedno sa

svećenikom. Oduševio nas je i zbor koji je pjevao na šest različitih jezika. Nakon mise zatvorenici su nam prilazili i zahvaljivali što smo bili s njima. Bilo je zaista dirljivo...

Svi smo zaista ljubljena djeca Božja i u službi našega Milosrdnoga Isusa trebamo se uvijek iznova prisjećati riječi koje su temelj naše vjere: *voli i oprosti!*

s. Adriana Galić

Rast u poniznosti

Dana 21. lipnja nas sedam postulantinja i tri kandidatkinje zajedno sa s. Emilienne Nankafu i fra Crispenom Zagabe Balolagom, našim duhovnikom i s. Samuelom Šimunović u ulozi vozačice, stigle smo iz Bukavua u Luhwinju nakon trosatne vožnje po prašnjavom putu. Sestre i dvije kandidatkinje koje su u kući odgoja u Luhwinji dočekle su nas s radosnom pjesmom i plesom, dok je tišina nastupila s ulaskom u duhovne vježbe.

Uvodeći nas u temu *U poniznosti prema slavi u duhu Svetog pisma i franjevačke tradicije* fra Crispen nas je poticao na življenje poniznosti po primjeru Isusa Krista. Naglasio je važnost življenja slobode koja nam omogućava prihvati stvarnost, dok prihvatanje stvarnosti po-maže rasti u poniznosti i poslušnosti. Isus se ponizio iz ljubavi i Bog ga je uzvisio u slavi. Isto tako, otkrile smo da su se neke osobe iz biblijske povijesti: David, Manaše i kralj Ahab također ponizili pred Bogom i tako postigli njegovo oproštenje. Isto vrijedi i za nas: kad se ponizimo pred Bogom postižemo od njega oprost i slavu.

Slijedom Franjinih *Opomena* uvidjeli smo da ostvarujemo sreću u životu upravo živeći u poniznosti koja nas sprječava da se dokazujemo i opravdavamo. Poniznost nas uči da prihvaćamo opomene pa čak i za pogreške koje zapravo nismo počinili. Kako bismo rasli u poniznosti potrebno nam je svladavati i trajno u sebi pobjeđivati oholost koja nas čini prkosnima, preosjetljivima za sve opomene i poticajima da se poboljšamo. Zahtjevan je to put koji traži puno osobnog truda.

Ove duhovne vježbe omogućile su nam zastati i u smirenosti, barem pokušati, sagledati način na koji reagiramo te kao se ponašamo pred Bogom i pred bližnjima. Poniznosti kao temelju svih drugih kreposti potrebno je dati prikladno mjesto i prakticirati je u svakodnevici. Što smo mogle činiti tijekom ova tri dana duhovnih vježbi. Voditelj nas je poticao da živimo osobniji i iskreniji susret s Kristom u čemu su nam pomogli i osobni susreti s njim, jer smo doobile priliku dodatnih pojašnjenja i milost sakramentalne ispovijedi.

Skrb sestara za naš ugodan boravak i da nam ništa ne nedostaje kao i meditativna glazba pomogli su nam ostati u šutnji, sačuvati sabranosti i ponirati u molitvu. Duhovne vježbe završile su s misom zahvalnicom nakon koje je slijedilo međusobno čestitanje i sestrinsko zajedništvo uz ručak. Kući smo se vratile umorne zbog višesatne vožnje, ali sretne i ispunjene zbog milosti koje smo primile.

Hvala sestrama na brizi i organizaciji duhovnih vježbi koje nam pomaže u našem duhovnom rastu, preispitivanju našeg redovničkog odgoja i življenu duhovnog poziva.

Edith Buhendwa i Ghislaine Borhere, *postulantkinje*

NAŠI POKOJNICI

S. M. Branka Barun

*I otrt će Bog svaku suzu s njihovih očiju te smrti više neće biti,
ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer – prijašnje uminu. (Otk 21,4)*

Okrijepljena svetim sakramentima, dana 18. lipnja 2022. u Splitu, u 79. godini života i 58. redovništva blago je u Gospodinu usnula naša draga sestra Branka Barun.

Sprovod drage nam pokojnice bio je u ponedjeljak 20. lipnja 2022. u 14.45 sati u Splitu na groblju Lovrinac. Sveta misa zadušnica slavljena je nakon sprovoda u samostanskoj kapeli na Lovretu.

Oproštajni govor

S. Branka Barun, krsnim imenom Janja, tiho je napustila ovaj svijet 18. lipnja 2022. godine. Tog subotnjeg jutra, dok su se sestre u samostanskoj kapeli na Lovretu susretale s uskrsnim Kristom u Božjoj riječi i euharistiji, s. Branka se svojom dušom i tijelom našla na Njegovim rukama. Ovoga puta zauvijek će ostati s Njim. Svoj put zajedništva s Kristom, davno je započela.

Rođena je 23. lipnja 1943. godine u Lusniću, a krštena u župi Rođenja BDM u župi Ljubuncić. Roditelji, Ante i Luca Barun, odgajali su svojih šestero djece u kršćanskem duhu. Janja, uvijek tiha i samozatajna, od ranog djetinjstva upoznala je molitvu, poniznost, marljivost i poštenje. U roditeljskom domu naučila je ono što ju je nosilo cijeli život, a to je: život u istini. Sve poteškoće s kojima se susretala u životu, rješavala je tako kako je naučila u obitelji: jednostavno i iskreno. Roditeljski savjeti i životne smjernice vodili su je na njezinom životnom putu. Njoj, rođenoj u velikoj obitelji Barun, nije bilo teško odabrati posvećeni

život. Naime, iz te obitelji mnogi su prije i poslije Janje izabrali služenje Bogu u svećenstvu i redovništvu.

S nepunih 18 godina stupila je Janja u kandidaturu, 1961. godine. U novicijat je primljena o blagdanu Male Gospe 1964., a doživotne zavjete polaže također o blagdanu Male Gospe 1970. godine. U junioratu je pohađala srednju ugostiteljsku školu koju uspješno završava 1971. godine.

Kulinarske vještine s. Branke poznate su u cijeloj Provinciji, ali i u samostanima braće franjevaca. Službu u kuhinji započela je na Lovretu 1965. i završila također na Lovretu 2016. godine. Više od 50 godina provela je radeći marljivo i nemametljivo. Dom za starije i nemoćne Lovret, Neunkirchen, Kaštel Lukšić, Ksaver, Odra, Sv. Duh, Makarska, ponovno Kaštel Lukšić te samostanska kuhinja na Lovretu bila su mjesta gdje je s. Branka u svoj odanosti služila Bogu. Treba naglasiti da su franjevački samostani u njezino vrijeme brojili oko stotinu ili više braće, što svećenika, što bogoslova i sjemeništara. Uslijed teških ekonomskih prilika za Crkvu, naše su sestre kuharice, a među njima i s. Branka, bile prave umjetnice koje su *umnažale* hranu.

Osim službe u kuhinji, s. Branka je bila vješta i u izradi ručnih radova. Toplina kuhinje, vrijedne ruke koje su mijesile tjesto i blagost na njezinu licu, mnogim će svećenicima ostati vječna uspomena na dane mladosti kada ih život nije mazio. Isto će tako i sestre s kojima je živjela bez iznimke reći kako se u očima s. Branke zrcalilo svjetlo koje se nije gasilo niti u godinama njezine teške bolesti. Blag pogled, jasna komunikacija, dobrota i poniznost samo su neke od vrlina koje ćemo pamtiti.

Osobitu je naklonost osjećala prema potrebitima. Siromašni, bolesni, jadni i ostavljeni ispunili su njezino srce. U slobodno vrijeme trudila se pronaći načine kako bi im olakšala težak život. Potpuno oslobođena bilo kakve vrste zahvale, bilo usmene ili materijalne, davala bi svoje slobodno vrijeme za pomoć preko razgovora i skupljanja milodara. Nije poznavala pritužbe na prekovremen rad, kao ni traženje svojih prava. Kao da u proteklom životu nije dovoljno davala sebe, u starijim je godinama ostala i dalje aktivna i na pomoć onima koji su je trebali.

Svi ćemo pamtiti s. Branku kao osobu koja je cijelim svojim životom služila Bogu bez privigovaranja, u potpunom povjerenju i predanosti Njegovoj Providnosti. Čak niti posljednjih godina njezine prikovanosti uz bolesničku postelju, s. Branka nije bila zahtjevna i nije se žalila na svoju nemoć. Kako je Bog odredio, tako je prihvatile. Tako nas je i napustila prije dva dana: tiho i samozatajno, kao da nas ni svojim prelaskom u vječnost nije htjela opterećivati.

Bog, koji šalje slabe da posrami jake, poslao nam je na životni put s. Branku, osobu s jasnim pogledom koja nije razumjela što su dvoličnost, koristoljublje i loše raspoloženje. Blagosti i dobrote s. Branke sjećat će se čak i oni koji su je poznavali kratko i nedovoljno. Neka joj je vječna hvala za učinjeno dobro!

U ime Školskih sestara franjevaka Krista Kralja izražavam iskrenu sućut bratu, sestrama, nećacima i nećakinjama, kao i mnogobrojnoj obitelji Barun.

Svjetlost vječna svjetlila joj! Počivala u miru Božjem! Amen.

s. Lidija Bernardica Matijević, provincijska predstojnica

Sestre naše Družbe

S. M. Josipa Kobaš, živjela 92 godine, u Družbi 67 godina
preminula 16. travnja 2022., Kloštar Ivanić

S. M. Branka Barun, živjela 79 godina, u Družbi 57 godina,
preminula 18. lipnja 2022., Split

S. M. Thomasine Novakovich, živjela 95 godina, u Družbi 76 godina,
preminula 22. lipnja 2022., Lemont

Rodbina sestara

Jakov Hrsto, brat s. Vide Hrsto, preminuo 4. travnja 2022.

Mara Karlić, majka s. Dragice, preminula 20. lipnja 2022.

Zahvale

Svidjelo se Gospodinu u 90. godini života pozvati k sebi našeg
brata Jakova.

U ime obitelji i u svoje osobno ime najiskrenije zahvaljujem
svima koji su nam na bilo koji način izrazili sućut. Posebno
zahvaljujem sestrama koje su došle na posljednji ispraćaj
mom bratu.

s. Vida Hrsto

Školske sestre franjevke Krista Kralja

LIST DRUŽBE

Godina XXVI. Svibanj 2022. Br. 1 (66)

Generalna kuća
Via Bruno Buozzi, 1
00046 Grottaferrata (RM)
ITALIJA
Tel: 0039/06/9412466
E-mail: segreteria.generale@ssfcr.org

Živjeti zajedno uključuje darivanje vlastitog vremena drugima. U zajedničkom životu svakodnevno se prilagođavamo, a često i podlažemo, vremenu drugih. Darivati vrijeme znači na neki način darivati vlastiti život. Znači ljubiti. To je ujedno oblik našeg samoprijegora i poslušnosti, našeg posvećivanja vremena. To zajednicu čini živom i daruje joj uskrsnu dimenziju.

Okružno pismo vrhovne predstojnice s. M. Klare Šimunović, korizma 2022.

Generalna kuća

Zajednica sestara u Generalnoj kući, po svojoj naravi, u službi je Družbe. Ritam života i rada, kao i važna događanja, određeni su ritmom i događanjima u provincijama i Regiji.

U prosincu je vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović boravila u Južnoj Americi. Pohodila je najprije sestre u Paragvajskoj provinciji i predsjedala Redovitom provincijskom kapitulu na kojem je izabrana nova provincijska uprava, a potom i sestre Argentinsko-urugvajske provincije te sudjelovala na Izvanrednom provincijskom kapitulu. Niz provincijskih kapitula nastavio se i u ovoj godini. Tako je u veljači s. Klara predsjedala Redovitom provincijskom kapitulu Splitske provincije i izboru nove provincijske uprave. U ožujku je zajedno s vrhovnom savjetnicom s. Lidijom Glavaš sudjelovala na slavlju Redovitog provincijskog kapitula Mostarske provincije i presjedala izboru nove provincijske uprave.

Od početka godine intenzivno se radilo na procesu pripajanja Tršćanske i Austrijske provincije Mariborskoj provinciji. Vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović i vrhovna zamjenica s. Vida Tomažić više puta susrele su sestre i provincijske uprave ovih triju provincija pripremajući kako pravne korake tako i one životne, duhovne i zajedničarske, u duhu jedinstva naše Družbe i brige za dobro svake sestre. U sklopu pripreme pripajanje provincija, krajem ožujka i početkom travnja s. Klara je zajedno sa s. Veronikom Verbič, provincijskom predstojnicom Mariborske provincije, putovala u Egipat u kanonski pohod zajednicama u Kairu i Aleksandriji.

Sva ova događanja važna za život Družbe pratile smo molitvom. Posebno smo to činile o spomendanu naše Utemeljiteljice za koji smo se pripremale trodnevnicom. *Čvrsto vjerujući da je dragi Bog započeo ovo djelo na svoju čast* (usp. Pismo od 13. svibnja 1869.), Njemu povjeravamo sadašnjost i budućnost naše Družbe *kako bi donosila obilne plodove Njemu na čast i na dobro Crkve.*

s. Samuela Klaić

Mariborska provincija

Posljednji mjeseci prošle godine bili su posebno obilježeni produbljivanjem znanja o sv. Franji i nastojanjem vjernije slijediti njegove stope u nasljedovanju Isusa Krista. Sestra Martina Štemberger održala je seminar za sestre na temu: „Kako moliti kao sestre sv. Franje“.

Sestra Metka Vrabič provela je mjesec dana svoje skraćene *subotnje godine* u Bugojnu, gdje je sa s. Ivankom Mihaljević otkrivala bogatstvo duhovnosti sv. Franje Asiškog. Sestra Zala Vrabec, juniorka, sudjelovala je na međuprovincijskom seminaru za sestre juniorke, održanom u Visokom od 4. do 7. studenoga 2021. godine. Tema susreta bila je „Put svetosti prema Opomenama sv. Franje“.

Putujuća izložba „O sto godina milosti Gospodnje pjevat će dovjeka“ koju je pripremila povjesničarka i arhivistica mag. Lilijana Urlep povodom stote obljetnice Provincije i pedesete obljetnice izlaženja provincijskog lista *Glasovi*, svečano je otvorena u Mariboru 12. rujna 2021. godine. Od tada je na putovanju po Sloveniji, uglavnom po mjestima u kojima smo prisutne i u kojima djelujemo sada ili smo nekoć djelovale.

Središnja proslava stote obljetnice Provincije predviđena je za subotu 19. studenoga 2022., uoči svetkovine Krista Kralja. Sveta misa koju će slaviti mariborski nadbiskup mons. Alojzij Cvikl u crkvi kuće matice, bit će naša duboka zahvala Bogu za sve primljene milosti i također naša molitva za Njegov blagoslov.

Konferencija redovničkih zajednica Slovenije organizirala je u siječnju, kao i svake godine, seminar za poglavare i poglavarice. Zbog pandemije koronavirusa, seminar je održan preko *Zoom* aplikacije. Na taj su način i druge sestre mogle pratiti predavanja koja su se iz različitih perspektiva bavila temom „Vi ste Tijelo Kristovo“ (1 Kor 12, 27).

U drugoj polovici veljače održane su naše prve ovogodišnje duhovne vježbe. Sa sestrama iz zajednice Brezje sudjelovalo je i nekoliko sestara iz drugih zajednica.

U našoj Provinciji pripremamo se za pripajanje Tršćanske i Austrijske provincije. Krajem siječnja ove godine vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović i vrhovna zamjenica s. Vida Tomažič sastale su se u Trstu s provincijskim upravama Tršćanske i Mariborske provincije. Potom se s. Vida, zajedno s provincijskom predstojnicom Mariborske provincije s. Veronikom Verbič, u Ljubljani sastala s upravom Austrijske provincije. Proces spajanja vjerno podupiremo svojom molitvom.

Dana 12. ožujka 2022. godine u našem samostanu u Repnjama održan je susret kućnih predstojnica s Provincijskom upravom. Na temu „Kako bi se predstojnica u svojoj službi trebala brinuti o sebi?“ govorila je s. Anka Kogelnik, uršulinka. Na ovom susretu sudjelovale su i sestre Austrijske provincije.

Nakon što je papa Franjo prošlog listopada u Rimu započeo *Sinodalni hod 2021.-2023.*, također smo i mi sestre ušle u sinodalni proces. Sudjelujemo u zajedničkom putu svega Božjeg naroda osobito kroz molitvu, razmišljanje i dijalog.

Naša Provincija nastoji usrdnom i ustrajnom molitvom te financijskom i materijalnom pomoći pružiti potporu svima koji su pogodjeni ratom u Ukrajini. Još uvijek se dobro sjećamo projektila koji su ne tako davno padali nedaleko od nas. Svakodnevno u naše zajednice putem medija ulaze slike ratnih užasa s raznih strana svijeta. Zbog toga smo na Čistu srijedu, 2. ožujka 2022., prihvatile poziv pape Franje i dan posvetile postu i molitvi za mir. Na blagdan Navještenja Gospodnjeg, 25. ožujka, sestre iz svih krajeva naše zemlje na razne su se načine pridružile papi Franji u njegovoj molitvi posvete Rusije i Ukrajine Bezgrješnom Srcu Marijinu.

U nedjelju 6. veljače, u ranim jutarnjim satima, u zajednici u Repnjama, naša s. Petrina Kosteletc završila je svoje zemaljsko putovanje. Neka Gospodin na nju svrati svoj milosrdni pogled i za sve njezine žrtve uzvrati joj vječnim životom u svome Kraljevstvu. Ispraćaj s. Petrine bio je na groblju u Vodicama u srijedu 9. veljače 2022. godine.

s. Martina Štemberger

Splitska provincija

Svagdašnjica redovničkog života sestara Splitske provincije ove godine odvija se u ozračju priprave za proslavu 100. godišnjice osnutka Provincije. Na spomendan osnutka 18. studenog 2021. svećanim euharistijskim slavlјem u našem provinčijskom središtu započele smo pripravu za ovaj značajan jubilej. Darovana nam je to prilika da u zahvalnosti za sva dobra koja nam je Gospodin u svojoj vjernosti podario kroz proteklo stoljeće dublje promišljamo i o milosnim trenutcima sadašnjeg vremena, zadatcima i odgovornostima koje ono nosi. Svjesne da samo zagledane u Krista možemo autentično nastaviti svoje poslanje, tijekom godine priprave sve sestre Provincije ujedinjuju se u adoraciji pred euharistijskim Isusom svakog 18. u mjesecu. Dao Gospodin da i u ovom vremenu *živimo dostoјno poziva kojim smo pozvane* (usp. Ef 4,1) i uzmognemo slijediti primjere duboke vjere i hrabrosti sestara koje su nam prethodile.

U godini proslave stotog rođendana Provincije, hvala Bogu, imale smo još razloga za veselje. Na veliku radost sestara, nakon višemjesečnih radova, sredinom prosinca 2021. godine dovršena je obnova novog dijela naše kuće na Lovretu. Dio sestara je tako uselio u novi, prikladniji prostor za život, prilagođen njihovim potrebama i životnoj dobi. U veljači 2022. godine je dovršena i temeljita obnova velike samostanske dvorane koja, lijepo opremljena, može poslužiti u različitim prigodama. Posebna radost osjećala se prigodom blagoslova obnovljenih prostora dok su se u zahvalnosti uzdizale naše pjesme i molitve Gospodinu. Ljepoti obreda pridonijele su svojim pjevanjem i naše sestre iz DR Konga koje sve više napreduju u učenju hrvatskog jezika tako da nakon nekoliko mjeseci boravka u zajednici na Lovretu, sve zauzetije sudjeluju u životu zajednice. Njihova prisutnost, mladost i polet unijeli su u našu zajednicu novi duh. I dok prevladavamo jezične i kulturne barijere istodobno kušamo radosti istinskog sestrinstva prihvaćajući razlike koje nas međusobno obogaćuju. Zorno nam je to svjedočanstvo prisutnosti Duha Božjeg koji tvori jedinstvo u različitosti.

Iako skromnije, i ove godine je obilježen Dan posvećenog života u našim mjesnim Crkvama. U Splitsko-makarskoj nadbiskupiji Blagdan Prikazanja Gospodinova proslavljen je u novoizgrađenoj bazilici Svetе obitelji u Solinu. Misno slavlje predvodio je pastoralni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Nediljko Ante Ančić u koncelebraciji s drugim svećenicima. Svečanosti je, uz ostale redovnice, kandidatkinje, bogoslove i vjernike, nazočio i lijepi broj naših sestara. Trenutci zajedništva u kojima slavimo Gospodinov predivni dar poziva na posvećeni život uvijek su novi znak nade da će naše redovničko svjedočenje živjeti i rađati obilnim plodovima i u budućem vremenu.

Od 21. do 26. veljače u Splitu slavile smo naš Redoviti provincijski kapitul pod predsjedanjem vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović. Kapitulu su prvi put nazočile i dvije sestre Kongoanke: s. Françoise Balibuno Ciza i s. Emilienne Nankafu.

Vodeći se evanđeoskom porukom *Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravednost njegovu* (usp. Mt 6,33) tijekom šest dana, u otvorenosti Duhu, promišljale smo i vrednovale sadašnji trenutak trudeći se u iskrenom dijalogu iznaći ono najbolje za našu Provinciju. Vjerujemo da će odluke koje smo donijele svima nama biti na rast i izgradnju. Na Kapitulu je izabrana i nova Provincijska uprava za predstojeće šestogodište.

s. Marina Fuštar

Misija u Demokratskoj Republici Kongu

Drage naše sestre cijele naše Družbe, bilo gdje se nalazile, sve vas iskreno pozdravljamo!

Sreća je i zadovoljstvo biti dio velike obitelji kao što je naša Družba. I ta “nesretna korona” koliko god je neugodna, koliko god je donijela straha, bolesti, smrti, ipak ima neke zasluge. Nešto je donijela i ostavila za sobom. Osjećamo da smo potrebni jedni drugima te da ne možemo jedni bez drugih. Svi smo vrlo krhki i prolazni. Korona nas je približila Kristu koji je za nas prepatio i koji nastavlja trpjeti u nama.

I u Misiji u DR Kongu je ova godina bila obilježena pripravom za Redoviti provincijski kapitul. Prvi put u povijesti Misije i sestre Kongoanke su sudjelovale na tom važnom događaju.

U godini smo priprave za proslavu stote godišnjice naše Provincije, a mi ispod ekvatora plovimo prema pedesetoj. Nadamo se da će se naši planovi i nade ostvariti u tom hodu.

Dvije naše juniorke se nalaze u provincijskom središtu u Splitu u svrhu učenja hrvatskoga jezika a potom i teološkoga studija. U svemu tome prepoznajemo znak Božje providnosti.

Također s vama želimo podijeliti kako smo proslavili dan Posvećenoga života. Već više godina na razini Nadbiskupije Bukavu osmišljavamo program u kojem želimo pokazati kako nismo zatvoreni u sebe, nego naprotiv, suosjećamo s patnjom i potrebama drugih, na poseban način naјsiromašnijih. Program je to duhovnog, znanstvenog i crkvenog karaktera. Naša Nadbiskupija je sjedište 38 različitih redovničkih zajednica, od toga 25 ženskih. Zahvaljujemo Bogu za tako veliko bogatstvo posvećenih osoba svih boja i jezika.

Naš program ne traje samo jedan dan. U tjednu posvećenog života jedno predavanje namijenjeno je pripravnicima za redovnički život, a drugo posvećenim osobama. Osim toga dogоворимо se koja ćemo mjesta, odnosno skupine ljudi posjetiti, te našom prisutnošću i podjelom materijalne pomoći pokazati im naše suosjećanje i blizinu. Uglavnom su to bolnice, zatvori ili druga mjesta gdje bolest, tuga i napuštenost ostavljaju duboki trag. Važno ih je saslušati i tako im pomoći nositi njihovo teško breme. Vrhunac našeg slavlja jest euharistija u kojoj smo svi pozvani zahvaliti Gospodinu da nas je bez naše zasluge pozvao u svoju žetvu.

s. Mirabilis Višić

Tršćanska provincija

Naša Provincija spremila se na novi korak pripajanja Mariborskoj provinciji Bezgrešnog začeća. Prije gotovo 124 godine sestre su iz Maribora došle u Tomaj, koji je 1922. postao prvo provincijsko središte novoosnovane Talijanske provincije, danas Tršćanske provincije. Sada, nakon sto godina, vraćamo se počecima. U procesu pripajanja Mariborskoj provinciji održano je više susreta provincijskih uprava dviju provincija s Vrhovnom upravom. Na susretu održanom 29. i 30. siječnja 2022. u Trstu sagledale smo već učinjene korake i dogovorile se o onima koje treba poduzeti.

Zbog nedostatka sestara i potrebne snage u provincialnoj smo kući u Trstu krajem 2021. godine zatvorile Dom za starije gospođe. Tako je sada naš primarni apostolat molitva, klanjanje Presvetom Sakramentu i služenje sestrama u zajednici, pomažući jedne drugima. Dvije sestre sudjeluju u sinodalnom hodu u župi, ponajprije u razgovorima, katehezama i karitativnom djelovanju.

Dana 20. prosinca 2021. sestarska zajednica u Gorici obradovala se izložbi jaslica koje su izradila djeca iz dopunske škole. Jaslice je u nazočnosti djece, roditelja i sestara blagoslovio don Marijan Markežić. Izložba se mogla posjetiti do 2. veljače ove godine. I starije gospođe, o kojima skrbе sestre u Zavodu Svetе Obitelji, obradovala je pažnja i kreativnost djece. Dana 4. siječnja 2022. godine gorička zajednica ugostila je koparskog biskupa mons. Jurija Bizjaka koji je, osim bogatog poznavanja Biblije, također prikazao stanje svoje biskupije i neke događaje u njoj. Na Dan posvećenoga života sestre su sudjelovale na biskupijskom susretu kod Sestara Božanske Providnosti u Cormonsu. Gorički nadbiskup mons. Carlo Roberto Maria Redaelli, u zajedništvu sa svećenicima, slavio je svetu misu zahvalnicu posebno za sestre koje su proslavile jubilej redovničkog života. U ovom korizmenom vremenu, obilježenom strahotama rata u Ukrajini, sestre zajedno s učenicima mole, posebno za djecu koja mnogo puta čak i bez roditelja moraju sama bježati iz nesigurne i opasne situacije.

U subotu 5. ožujka 2022. u provincialnoj kući u Trstu proslavile smo stotu obljetnicu naše Provincije. Svečanom liturgijom zahvalile smo Bogu za sve milosti koje nam je udijelio u svakodnevnom životu u zajednici i u našem apostolskom djelovanju. Zbog pandemije koronavirusa morale smo ograničiti broj uzvanika. Sretne smo što je slavlju nazočilo nekoliko sestara iz Mariborske provincije: provincijska predstojnica s. Veronika Verbić, koja često dolazi pomoći u poslovima naše Provincije; s. Mihaela Berčon koja nam je pomagala sa svojim iskustvom provincijske ekonome; s. Martina Arhar koja se kroz četrnaest godina u potpunosti darivala našoj zajednici u Aleksandriji u Egiptu; s. Tina Dajčer koja je, kao provincijska savjetnica, sudjelovala na susretima uprava ovih dviju provincija. Euharistijsko slavlje predvodio je koparski biskup mons. Jurij Bizjak. U koncelebraciji su bili tršćanski nadbiskup mons. Giampaolo Crepaldi, svećenici kojima je povjerena pastoralna skrb za slovensku manjinu u Trstu i Gorici te isповjednik naše zajednice. Biskup Bizjak je u homiliji biblijskim slikama opisao stogodišnji put naših sestara koje su često hodile po sušnim zemljama a Gospodin ih je krijeplio svojom utjehom. Njihove su kuće bile kao navodnjeni vrt, kao izvori voda koji nikad ne presušuju. Obnavljale su stare kuće i gradile nove čuvajući i jačajući baštinu prethodnih naraštaja. Samo Bog zna koliko su rana zacijelile i izlijječile u ljudima koje su susretale, u obiteljima koje su posjećivale, u starijim gospođama o kojima su se brinule. Ostavile su trag i obnovile putove za blize i za daleke kojima je bila potrebna pomoć. Euharistijsko slavlje nastavilo se u radosnom zajedništvu za vrijeme ručka s biskupom Bizjakom, svećenicima i sestrama. Bio je to uistinu dan koji nam je darovao Gospodin. Njemu jedinome slava i hvala!

Zahvalne smo Bogu što je vrhovna predstojnica s. Klara Šimunović od 27. ožujka do 7. travnja mogla obaviti kanonski pohod našim zajednicama u Kairu i Aleksandriji u Egiptu, što ranije nije bilo moguće zbog ograničenja putovanja radi zaštite od koronavirusa. Sestru Klaru pratila je provincijska predstojnica Mariborske provincije s. Veronika Verbič koja je tako imala priliku upoznati sestre i apostolat na misijskom polju naše Provincije.

Sve mi sestre Tršćanske i Mariborske provincije zajedno se u molitvi povjeravamo Presvetom Srcu Isusovu da nam pomogne učiniti ono što je najbolje za sve nas.

s. Suzana Masten

Lemontska provincija

U svom korizmenom pismu svim sestrama Družbe sestra Klara je napisala: „Vrijeme... određuje i usmjeruje ono što je u središtu našega života, na što smo usredotočene, za čim osobito čeznemo”. Ova rečenica i razmišljanje o vremenu u njezinu pismu bili su poticaj na duhovnu izgradnju. Kada sam dobila zadatak da napišem ovaj članak za List Družbe, tema o vremenu činila mi se najprirodnjim načinom da s vama podijelim život naše Provincije i najznačajnije događaje koje smo živjeli posljednjih mjeseci.

Naizgled mali i beznačajan događaj dogodio se 11. studenoga 2021. kad je naše stablo magnolije uništilo nevrijeme i morale smo ga ukloniti. To prekrasno stablo bilo je više od 50 godina u našemu vrtu. Svakog je proljeća cvjetalo ružičastim cvjetovima – znak života, nade, ljepote Božjeg stvaranja, i naše povijesti na ovom brežuljku. Sestre i posjetitelji zaustavljadi su se ispred njega, diveći se ljepoti koju mu je Bog dao. Uklanjanje oštećenog stabla bilo je podsjećanje na kratkotrajnost vremena, prolaznost ljepote i života. Ipak, bilo je i znak nade, jer sada ima mjesta za posaditi nešto novo kako bi s vremenom raslo do punine.

Prvi put od početka pandemije naši su se pridruženi članovi sastali 13. prosinca na duhovnoj obnovi. Svi nisu mogli sudjelovati, ali oni koji jesu potvrđili su da će biti spremni služiti i podijeliti osobni duhovni rast tijekom razdoblja pandemije. Sestra Therese Ann Quigney i s. Annette Shircel animirale su dan na temu o svetoj Klari i došašću.

U studenom smo proslavile 50 godina služenja starijim osobama u našemu domu za starije *Alvernia Manor*. Na svetkovinu Krista Kralja, 21. studenoga, korisnici doma s članovima svojih obitelji, prijateljima i dobročiniteljima, pridružili su se zajednici na Misi zahvalnici u Centru *Mount Assisi*, nakon čega je uslijedio domjenak u Dvorani Sinsky doma *Alvernia Manor*. Tijekom proteklih 50 godina stotine starijih osoba pronašle su svoj dom u *Alvernia Manor*, gdje su se naše sestre i civilno osoblje s ljubavlju brinuli o onima koji dobro poznaju prolaznost i kratkoću vremena.

Ovdje u Illinoisu lako je shvatiti protok vremena u smjenjivanju godišnjih doba. Kod nas se jesenski mjesec studeni pretvorio u zimu, a u narednim mjesecima imali smo vrlo niske temperature, puno snijega i leda. Još jedan razlog više da vrijeme provedemo „kod kuće“, jedna s drugom u našim samostanima. Danas, sa suncem i toplijim temperaturama, znamo da stiže proljeće.

Liturgijsko vrijeme također nas potiče da budemo svjesne protoka vremena. Došašće je bilo vrijeme molitve i iščekivanja dok smo se spremale za proslavu Božića. Božićno je vrijeme još uvjek bilo zasjenjeno pandemijom. Ipak, sestre iz samostana *Mount Assisi, Marian Hall* i samostana svetog Josipa zajedno su blagovale božićni ručak.

Iako svaka zajednica ima mjesecnu duhovnu obnovu, 5. veljače smo kao Provincija imale Dan duhovne obnove. Bila je to prilika da provedemo vrijeme u klanjanju Presvetom Sakramantu, zajedničkoj molitvi, slušanju predavanja fra Michaela Jennricha, OFM i budemo zajedno na večeri.

Od 10. do 27. veljače s. Maryann Dosen putovala je u Rim i Asiz, kao članica franjevačkog hodočasničkog tima. Najprije je posjetila naše sestre u Grottaferrati i provela s njima vrijeme od 11. do 15. veljače. Potom se od 16. do 26. veljače pridružila skupini srednjoškolaca i njihovih pratitelja iz New Yorka. Članovi tima održali su predavanja, vodili posjete na sveta franjevačka mjesta, molili i slavili Misu sa skupinom hodočasnika. Bilo je to vrijeme prepuno radosnih i duhovnih iskustava za hodočasnički tim, srednjoškolce i njihove pratitelje.

Vrijeme kroz godinu prošlo je brzo i već se pripremamo za korizmu. Svaka sestra zalaže se za tri temeljne korizmene prakse: molitvu, post i milostinju. U ovim trenutcima, dok bjesni rat u Ukrajini,

molitvom, postom i donacijama dale smo potporu ukrajinskom narodu. Sada prolazimo korizmeno vrijeme nadajući se lijepom Uskrsu, sjećajući se da nam je Isus obećao život izvan vremena.

Živeći našu sadašnjost, trudimo se razmišljati o budućnosti u susretima za Sinodu i pripremi za naš Provincijski kapitol, koji će se održati u lipnju na temu *Hodeći zajedno u sinodalnosti*. Puštamo da nas vodi poziv Crkve na usvajanje sinodalnog mentaliteta. U popodnevnim satima 22. siječnja imale smo provincijski susret o sinodalnosti i slušanju. Nakon toga svaka je zajednica imala duhovni razgovor na temu slušanja. Ponovno smo se sastale 5. ožujka kako bismo jasno izložile teme koje su nam važne. Svaka je sestra odabrala područje u kojem želi sudjelovati u pripremanju materijala za Kapitol. Od sredine ožujka do svibnja održat će se mnogi drugi zajednički sastanci u pripremi za Kapitol.

Živeći svaki dan svjesne dara vremena, nastavljamo zahvaljivati Bogu za svaku sestraru ovdje u Lemontu i po cijelom svijetu. Iako nismo u mogućnosti podijeliti svoj svakodnevni život sa svima vama, sretne smo što možemo moliti jedna za drugu i bolje se upoznavati preko Lista Družbe.

s. Kathleen Vugrinovich

Mostarska provincija

Zahvalno nastavljamo započeti hod ususret 90. obljetnici ustanovljenja Provincije (26. kolovoza 2022.). Ovogodišnji sadržaji trajnog odgoja, napose mjesecne duhovne obnove, ostvaruju se prebiranjem povijesnih zrnaca i duhovne baštine naših 90 godina od utemeljenja Provincije Svete Obitelji i 123-godišnje prisutnosti u Hercegovini i u drugim mjestima kamo nas je Providnost vodila. U programu priprave za provincijski jubilej, izražen geslom „Sjećaj se svega puta...“ (Pnz 8, 2), prema prijedlogu Provincijskog povjerenstva za apostolat i pastoral zvanja je i 'velika devetnica' – svakog 26. u mjesecu do proslave Jubileja u svim zajednicama organizira se višesatno klanjanje Presvetom oltarskom sakramantu.

Osim redovitih vikend seminara za mlade, programa posredstvom mobilne aplikacije „Hodòs“ kao i seminara posta, molitve i šutnje, sestre vjeroučiteljice organiziraju uobičajene adventske i korizmene duhovne obnove za svoje vjeroučenike u našim samostanima u Bijelom Polju, Mostaru, Ljubiškom, Međugorju, Širokom Brijegu i Bukovici. Započelo se i sa redovitim održavanjem mjesечnih duhovnih obnova za obitelji, osobito za roditelje djece i mlađih s kojima radimo (za roditelje vjeroučenika, napose pripravnika za sakamente sv. pričesti i krizme, predškolaca iz naših vrtića...).

Rastužuje nas svaki pohod „sestrice smrti“ i odlazak naših sestara, ali znamo da smo bile blagoslovljene njihovim životom i da smo u konačnici stvorene za vječnost. Gospodin pak ispunja naša srca radošću i nadom zbog onih koji su čuli Božji poziv i prihvaćaju živjeti ga do punine po evanđeoskim savjetima. Na Dan posvećenoga života dvije su sestre juniorke obnovile svoje privremene zavjete, a nekoliko dana kasnije novakinja s. Jelena Naletilić obukla je redovničko odijelo i položila Prve zavjete. Euharistijsko slavlje s obredom zavjetovanja predvodio je mjesni biskup mons. Petar Palić, a ovo je bila prigoda za radosno okupljanje i zajedništvo sestara Provincije.

Početak ove godine bio je u znaku priprema za Redoviti provincijski kapitul, koji smo slavili od 3. do 8. ožujka u Duhovnom centru „Biskup fra Paškal Buconjić“ u Bijelom Polju. Kapitulom je predsjedala vrhovna predstojnica Družbe s. Klara Šimunović.

Zajedno je razmotreno stanje Provincije i na temelju naše stvarnosti donesene su odluke i preporuke kojima ćemo usmjeravati svoje korake i nastojanja u sljedećem šestogodištu. I, kako nas je u pozdravnom govoru pri otvaranju Kapitula potakla vrhovna predstojnica, u skladu s evanđeoskim pozivom i geslom Kapitula „Što god vam rekne, učinite! (Iv 2, 5) poput Marije biti „*pozorne na događaje i na dobro sjeme* posijano u zemlju tijekom 123 godine prisutnosti sestara u Hercegovini, na sjeme posijano u prošlom šestogodištu, na sjeme koje bi se u budućnosti trebalo i moglo još više razrasti... i *djelatno prisutne* – kao Marija na gozbi u Kani – neprestano uočavati što nam nedostaje za osnaženje redovničkog duha i stvaralački razvoj karizme Družbe.“ Na Kapitulu je izabrana i nova provincijska uprava za sljedeće šestogodište.

U našim smo se zajednicama mjesne Crkve uključile u prvu fazu Sinodalnog puta kako bismo u molitvi, razmišljanju i dijeljenju svi zajedno spoznali „sto Duh govori Crkvama“ i tako se odgajali za sinodalnost, zajednički hod, ispunjavajući na taj način svrhu Sinode: „dati da se probude snovi, pobuditi proroštva i vizije, dati nadi da procvjeta, potaknuti povjerenje, poviti rane, ispreplesti odnose, oživjeti zoru nade, učiti jedni od drugih i stvarati pozitivan imaginarij koji će prosvijetliti umove, zagrijati srca, vratiti snagu mišicama...“ (papa Franjo).

Započele smo vrijeme korizme ujedinjene u molitvi za kraj rata i mir u Ukrajini i Rusiji, opet se utječući Mariji da nas, kao i u Kani Galilejskoj, preporuči svojemu Sinu jer jedino on umije vodu pretvoriti u vino, nemir u mir.

s. Magdalena Šarić

Argentinsko-urugvajska provincija

Drage sestre, danas vam više nego ikad želimo *Mir i dobro!* Još jednom zahvaljujemo Bogu da možemo komunicirati i dijeliti naš život posvećen Gospodinu. Sa žaljenjem i zabrinutošću pratimo u našim zajednicama što se događa između Rusije i Ukrajine. U vijestima koje govore o uništenju, boli i smrti, naše je poslanje moliti i čuvati nadu. Neka nam sveti Franjo Asiški, graditelj mira, pomogne biti oruđem mira!

Ne možemo svi činiti velike stvari, ali možemo činiti male stvari s velikom ljubavlju. U listopadu i prosincu sestre iz zajednice Las Lomitas, Formosa, zajedno sa skupinom nastavnika iz naše škole, prešle su oko 200 km po šumskom području kako bi dijelile svoju blizinu, poštovanje i solidarnost s domorocima iz etničke skupine Nivaclé, vrlo siromašnom braćom koja žeđaju za pravim Bogom. Dijelili su Riječ, Radosnu vijest..., nosili su i materijalnu pomoć: odjeću, obuću, hranu i lijekove. Sestre iz zajednice Svetе Marije Andeoske, Buenos Aires, u prosincu su također pohodile najpotrebitiju braću i sestre koji žive u rubnim četvrtima. Ovaj misijski pohod, zajedno sa župnikom, završen je euharistijskim slavlјem na kojem su podijeljeni sveti sakramenti krštenja, krizme i bolesničkog pomazanja. Sada sestre nastavljaju ohrabrivati ove ljude da Isus ostane uvijek prisutan u njihovu životu i da s Njim rješavaju svoje probleme. Sestre i oni koji su im bili u pratnji duboko su zahvalni Bogu života na ovom misijskom pohodu i na njegovoj pomoći da su mogле vršiti ovo djelo ljubavi.

S velikom radošću pridružujemo se veselju s. Marie Angelice Medina, s. Eulogie Sosa i s. Sonie Díaz koje su 2. prosinca primile diplomu iz odgojno-obrazovnog pastoralnog.

Konačno je, nakon brojnih pokušaja i odgađanja zbog pandemije, na upražnjeno mjesto zbog smrti s. Cristine Silva bilo moguće izabrati provincijsku savjetnicu. Izvanredni provincijski kapitol održan je 27. i 28. prosinca u provincijalnoj kući u San Lorenzu pod predsjedanjem vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović, kojoj zahvaljujemo na sestrinskoj prisutnosti. Za službu provincijske savjetnice izabrana je s. Adelaida Ferreyra.

Slavimo Boga jer smo imale mogućnost obaviti duhovne vježbe od 26. siječnja do 1. veljače u našoj kući „Sveta Klara“, u misiji Laishí, Formosa. Voditelj je bio o. Gustavo Punzó, mjesni župnik. Tema duhovnih vježbi *Ljubav prema Bogu i bratska ljubav* temeljila se na tekstu: „Čuj, Izraele: Gospodin je Bog naš, Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom. Riječi ove što ti ih danas naređujem neka ti se urežu u srce.“ (Pnz 6, 4-6).

Razlog za veliko veselje bio je početak školske godine u mjesecu ožujku. Nastava je počela u svim našim školama, u skladu s odredbama koje su na snazi za ovo „novo normalno“. Učenici i njihove obitelji vrlo su sretni da se nastava ponovno odvija uživo.

Naša s. Guillermina Alvarenga proslavila je jubilej, 25 godina redovničkog života. U sklopu pripreme za ovaj događaj, 12. i 13. ožujka upriličena je promocija zvanja na području župe sv. Ivana Pavla II. u gradu Formosi, uz geslo „Mi smo misija“. Tom prigodom sestre su posjetile veliki broj obitelji ove župe, dok su ih starije sestre pratile svojim molitvama. Neka Bog učini da izraste sjeme koje su posijale! Na svetkovinu sv. Josipa, zaštitnika naše Provincije, bilo je veliko slavlje. Biskup Biskupije Formosa mons. José Vicente Conejero slavio je 25 godina biskupskog ređenja i, u sinodskom duhu Crkve koja zajedno hodi, slavio je Svetu misu pod kojom je obilježen jubilej njegov i s. Guillermine. Također i slavljenički ručak je bio zajednički, s drugim našim sestrama i predstavnicima svih župa. Bili su to trenutci radosti i sreće, bratskog dijeljenja vjere, blizine i zajedništva.

Sestrica smrt dva puta je pohodila našu Provinciju i zajednicu sv. Elizabete u gradu Formosi. U Očevu kuću preselile su se naše drage sestre, s. Verónica Morínigo (16. studenoga 2021.) i s. Mariana Villalba (5. veljače 2022.). Neka im Gospodin podari da vječno uživaju u njegovoj prisutnosti pune ljubavi.

Pozdravljamo vas do sljedećeg javljanja za List Družbe. Neka nas blagoslovni Gospodin života. Neka Isus uvijek bude naš mir, naša radost, naša snaga i neka nam pomogne da dopustimo da nas dotaknu patnje čovječanstva kako bismo ih prinosile Onome koji daje jasnu nadu.

s. Marta Perna i s. Rosa Vega

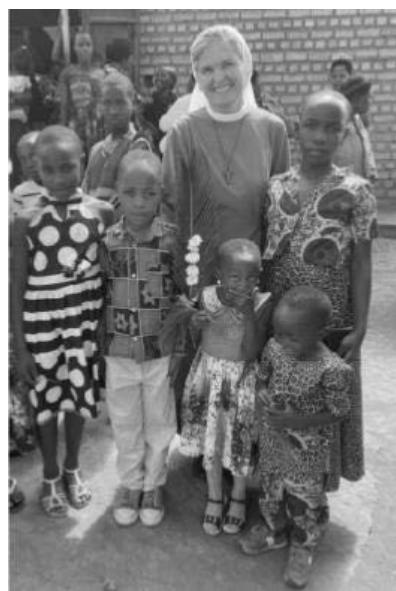
Bosansko-hrvatska provincija

Kada bismo trebali u dvije riječi opisati stanje u današnjem društvu i svijetu bile bi to riječi strah i neizvjesnost. Još nije sasvim prestala kriza zbog pandemije koronavirusa, a već smo suočene s novom, još težom krizom rata u Ukrajini, ali i globalne nesigurnosti. No unatoč svemu ne smijemo gubiti nadu. Pozvane smo otvoriti svoje srce i poći ususret čovjeku u potrebi. Pozvane smo, poput Marije, biti žene istinske radosti, nade i zahvaljivanja.

Zahvalne smo Bogu na daru života naših sestara - s. Klare Turalija i s. Zvonimire Zubak koje su na svetkovinu Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2021., u našem samostanu sv. Franje Asiškoga u Kloštru Ivaniću proslavile svoje jubileje. Sestra Klara Turalija proslavila je 70., a s. Zvonimira Zubak 60. obljetnicu redovničkog života. Svečano euharistijsko slavlje u sestarskoj kapeli predslavio je o. Andelko Jozić, karmelićanin.

Na svetkovinu Bogojavljenja, 6. siječnja 2022. godine, s. Željka Dramac, provincijska predstojnica, započela je kanonsku vizitaciju. Ovom prigodom označile smo i početak slavlja 80. obljetnice naše Provincije.

Ususret ljudima u potrebi, onim najsiromašnjima, krenula je naša s. Kata Karadža koja je odlučila poći u misije u Afriku. Na blagdan Obraćenja sv. Pavla, 25. siječnja 2022., u crkvi Svetе Obitelji u Zagrebu s. Kata primila je misionarski križ, a 2. veljače, na blagdan Svjećnice otputovala je u našu zajednicu u Rwentobo u Ugandi.

Svečano euharistijsko slavlje te obred blagoslova misionarke i križa predvodio je fra Filip Karadža, brat s. Kate, u koncelebraciji s drugim svećenicima. Uz provincijsku predstojnicu s. Željku Dramac i članice Provincijskog vijeća te sestre iz naših zajednica u Zagrebu, slavlju su nazočili članovi obitelji s. Kate, njezina majka, brat sa svojom obitelji, rodbina te vjernici ove župe. Sestra Željka Dramac, provincijska predstojnica, nazočnim vjernicima je predstavila s. Katu i misiju u koju odlazi, te pročitala poruku vrhovne predstojnice s. Klare Šimunović koju je ovom prigodom uputila s. Kati i sestrama naše Provincije.

Tijekom vremena došašća članice Vijeća za medije organizirale su *online* susrete pod nazivom *Advent s franjevkama* koji su se odvijali jednom tjedno preko aplikacije Zoom, a na kojima je redovito sudjelovalo oko pedeset sudionika. Bila je to duhovna priprema za Božić s posebnim naglaskom na Božju riječ koja se čitala nedjeljama kroz došašće. Ovakvi virtualni susreti nastavili su se i u korizmenom vremenu, a temeljili su se na 58. poglavljju knjige proroka Izajie. Voditeljica susretâ bila je s. Maja Ivković, studentica biblijske teologije, a u animiranje su se uključile i druge sestre, te postulantica i kandidatice.

Sestra Maja Ivković je 8. veljače 2022. godine, polaganjem završnog ispita, završila poslijediplomski studij biblijske teologije na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Licencijatski rad pod nazivom *Preobrazba učenika. Retoričko semitska analiza Mt 14, 15-21 (La metamorfosi dei discepoli. Analisi retorica semitica di Mt 14,15-21)* izradila je pod mentorstvom prof. Francesca Graziana. Sestra Maja nastavlja doktorski studij na istome sveučilištu.

U našem samostanu Navještenja Gospodinova u Zagrebu, 26. i 27. veljače 2022., održan je susret sestara s privremenim zavjetima s odgojiteljicom s. Radmilom Ilinović. *Vjera i ugroženost poziva "nevjerom" u svakodnevnom životu* bila je tema ovog susreta.

Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 11. ožujka 2022. održana je svečana promocija diplomanata među kojima je bila i naša s. Anđelina Ivančić. Istoga dana našim dvjema sestrama - s. Petri Mikulec, studentici 2. godine Filozofsko-teološkog studija i s. Matei Šipić, studentici 3. godine Crkvene glazbe dodijeljene su nagrade dekana za najbolji uspjeh u protekloj akademskoj godini.

Kroz proteklo vrijeme bile smo primorane donijeti i neke teške odluke. Bolest, nemoć, starosna dob, nedostatak novih duhovnih zvanja – sve su to razlozi zbog kojih smo morale zatvoriti naše dvije podružnice: u Sivši (Bosna i Hercegovina) i Osijeku (Republika Hrvatska).

Od posljednjeg našeg javljanja za List Družbe, svidjelo se Gospodinu k sebi pozvati naše tri sestre: s. Brigitu Bernatović, s. Julijanu Damljanović i s. Amaliju Kolobarić. Neka im Gospodin podari svoj vječni mir, a svaku od nas neka učini oruđem svoga mira u ovim nemirnim vremenima.

s. Ivana Pavla Dominković

Austrijska provincija

Svim sestrama naše Družbe *Mir i dobro!*

Kad su dani počeli postajati dulji i sunce svojom toplinom zagrijalo zemlju, a posljednji snijeg konačno se otopio, znale smo da je stiglo proljeće. Bile smo jako radosne.

U našoj kući u St. Peteru, otkako su se smanjile zaraze koronavirusom djece, učenika i osoblja vrtića, škole i internata pa čak i nekih sestara, počele smo malo opuštenije „disati“. U ožujku, kada su ukinute mjere pandemije i ponovno bilo moguće organizirati neka događanja, život u školi i internatu postao je življi. Pripremajući se za ovogodišnju 46. humanitarnu tombolu, učenici treće godine osmislili su dobar moto: „Waka Waka“, što znači „Hajde, učini!“ – poticaj da učinimo nešto dobro za bližnjega. Pjesmom i plesom Waka Waka uključili su cijelu ustanovu. Napravili su i intervju s gospodrom Krasimirovom Dimovom koja nas povezuje s Bugarskom, zemljom kojoj smo posljednjih godina donirali većinu prihoda od tombole u dobrotvorne svrhe. Ovaj put program tombole uključivao je tri događaja: prvi ždrijeb, svetu misu i glavni ždrijeb. U tom je kontekstu slavljena misa za mir, posebno u Ukrajini. Učenici treće godine pripremili su pjesme za misu. Posebno su istaknuli događaj iz Evanđelja o siromašnoj udovici koja je dala dva novčića u hramu, sve od čega je živjela. U prinosu darova sudjelovali su krizmanici iz župe sv. Jakova. Nakon mise svi su se okupili u dvorištu oko ognja i družili se uz malu okrjepu. Središnje događanje s izvlačenjem glavnih nagrada obogaćeno je raznim glazbenim točkama.

Pepelnicom je započelo vrijeme korizme koje svakome daje priliku da preispita svoj život. Učenici su zajedno sa svojim odgajateljicama odlučili pomoći Ukrajini na nekoliko načina. Mladi su svaku večer bili pozvani na molitvu krunice za mir u kapelici internata. Osim toga, u označenu kutiju mogli su staviti svoj prilog ili donijeti materijalnu pomoć za one koji su nastradali u ovom ratu. Na stazi koja vodi od škole do obližnje crkve postavljene su postaje križnog puta, na koje su učenici dodali svoja razmišljanja o ratu i stradanju naroda u Ukrajini. Jednu večer u korizmi zajedno smo hodali ovom stazom moleći Križni put.

Početkom travnja proslavili smo rođendan provincijske predstojnice s. Ambrozije Potočnik, zahvaljujući za dar njezina života. Sestra Ambrozija, zahvalna Bogu na svim darovima koje joj je udijelio, molila ga je da je prati, da je vodi i podari joj potrebnu snagu i zdravlje.

Prije nego su učenici otputovali za uskrsne blagdane, njihove odgajateljice i don Jože Andolšek SDB ponudili su im mogućnost da se duhovno pripreme za blagdane. Imali su priliku za sakrament pomirenja te zajedno slavili svetu misu, na kojoj je posebno naglašeno Isusovo služenje apostolima pranjem nogu na Posljednjoj večeri.

U ovom vremenu kušnje, poteškoća i neizvjesnosti zbog rata u Ukrajini i nedostatka mira u drugim dijelovima svijeta, osjećamo se još više ujedinjene u molitvi.

s. Andrea Starz

Paragvajska provincija

Nastavile smo naš put zahvalne Gospodinu za njegovu pratinju u životu svake sestre, svake zajednice i na mjestima djelovanja naše Provincije.

Dana 15. prosinca 2021. na VIII. Redovitom provincijskom kapitulu kojemu je predsjedala s. Klara Šimunović, vrhovna predstojnica, izabrana je nova provincijska uprava koju čine s. Margarita González Giménez, provincijska predstojnica, s. Irma Brítez Velázquez, zamjenica provincijske predstojnice, te provincijske savjetnice s. Fátima Dittrich Salinas, s. Eva Arévalo Coronel i s. Nancy Frutos Barrios.

S pouzdanjem u djelovanje Duha Svetoga započele su planiranje novoga šestogodišta 2021.-2027., uz odgovornu suradnju svih sestara Provincije.

Dana 21. siječnja, na blagdan sv. Janje, zaštitnice provincijalne kuće, slavljenja je sveta euharistija u zahvalu za 48 godina života Provincije Uznesenja Marijna. Također smo u ovom euharistijskom slavlju molile za sestre koje na taj dan obilježavaju obljetnicu redovničkih zavjeta. Svetu misu predvodio je o. Alberto Rojas.

Na Dan posvećenoga života, 2. veljače, u kapelici sv. Janje euharistijskim slavljem zahvalile smo Bogu za 60 godina redovničkog života s. Placide Pereira, s. Eulalie Olmedo i s. Patricie Scotto. Sestre juniorke, s. Aida Luz Torales i s. Katia Nazareth Osorio, obnovile su svoje privremene zavjete.

U ožujku je u svim zajednicama i ustanovama Provincije pripremljeno slavlje spomendana Majke Margarite Pucher u kojemu smo imale prigodu promišljati o njezinu životu i moliti za sve sestre Družbe i poslanje koje vrše u raznim krajevima svijeta.

Na dan Utjemeljiteljice, 6. ožujka, s velikom radošću u kandidaturu je primljena djevojka Tamara Román Peralta. Ona je svoj odgojni put započela u zajednici Svete obitelji, u gradu Lambaré.

Ujedinjene u molitvi u ovom korizmenom vremenu, na putu prema Usksru, s nadom da snaga Usksrsloga vodi naše korake Njegovim putem, sestrinski pozdravljam svaku sestru Družbe. Mir i dobro!

s. Evanilda Ramírez Cabrera

Rimska regija

Rimska regija, iako mala i jednostavna struktura, morala se nositi s problemima koji su zajednički cijelom svijetu kao posljedica pandemije, što je uvjetovalo i još uvijek uvjetuje život i rad zajednica. Sestre su se morale suočiti s novim izazovima koje je prouzročio Covid, otvoriti se novim oblicima suradnje i dati novu vrijednost uzajamnoj pomoći.

Virus, koji se dugo vremena držao podalje od naših vrata, u posljednje vrijeme uvukao se u kuću i zarazio cijelu zajednicu sestara na Farnesini. Sada se situacija polako rješava, kako u kući tako i u školi.

Nakon duge i teške bolesti, u kojoj su je s puno ljubavi i pažnje njegovale sestre, preminula je s. Veronika Tipurić. Sprovodni obred održan je u zajednici na Farnesini, a pokop zemnih ostataka s. Veronike obavljen je u Bijelom Polju, mjestu gdje je ona željela zauvijek počivati. Pogrebu je nazočila njezina obitelj, brojna rodbina i susestre. Rimska regija duboko je zahvalna Mostarskoj provinciji što je prihvatile da s. Veronika bude pokopana među sestrarama na groblju Gruban. Također je zahvalna za sve molitve i za gostoljubivost iskazanu brojnoj rodbini s. Veronike koja se okupila na pogrebu.

Život Regije protkan je i mnogim lijepim stvarnostima koje su posebno bile vidljive za vrijeme pandemije, kao na primjer, izuzetna raspoloživost civilnog osoblja za suradnju na svim područjima, od nastave i zamjene bolesnih učiteljica do čišćenja škole.

Također, i promjena koja se odnosi na zajednicu u Pesaru ima svoju pozitivnu stranu, što se može nazvati rastom. Svaka promjena donosi rast. Naime od 1. svibnja 2022. ova zajednica, koju čine

s. Maristella Palac i s. Lucia Vrdoljak Colo, vratit će se u Ascoli Piceno gdje je već djelovala od 1984. do 2004. godine.

Godine 2004., nakon što je tadašnji župnik don Piero Coccia imenovan nadbiskupom, zajednica se preselila u Pesaro gdje su sestre nastavile svoje djelovanje poučavajući katolički vjeronauk u školi te u Nadbiskupiji, surađujući u školskom pastoralu i u katehezi odraslih i u službi Nadbiskupova osobnog tajništva. U tim različitim područjima, apostolat življen s puno žara i predanosti bio je snažan poticaj za ljudski, kršćanski i vjerski rast. Osobito je veliko zalaganje bilo u poučavanju vjeronauka u državnoj školi (u Prirodoslovnoj gimnaziji i Klasičnoj gimnaziji). U tom kontekstu imale smo priliku ostvariti pravo odgojno-obrazovno poslanje u radu s djecom i mladima, izgrađivati kvalitetne odnose s kolegama i dublje upoznavati probleme, poteškoće, tjeskobe i nade obitelji. Osamnaest godina poslanja u Pesaru – godine plodonosne, bogate iskustvom koje su ostavile neizbrisiv trag u našem životu.

U svibnju će se ova sestarska zajednica iz Pesara vratiti u Ascoli Piceno i nastaviti suradnju s mons. Pierom Cocciom, kojemu je Talijanska biskupska konferencija kao biskupu u miru povjerila vršenje važnih službi u području društvenih komunikacija. Osim toga, u duhu služenja i u skladu s našim obvezama, stavit ćemo se na raspolaganje za pastoralnu i liturgijsku suradnju u Biskupiji Ascoli Piceno. Oslanjamо se na dobrohotnu Providnost Božju i na blizinu sestara kako bi i ova promjena mogla biti poticaj za duhovni i ljudski rast nama i ljudima koje ćemo susretati.

s. Maristella Palac

ŽIVOT – POSLANJE – SVJEDOČENJE

U rubrici predstavljamo svjedočanstvo apostolata sestara Mostarske provincije: iskustvo djelovanja u pastoralu mladih i obitelji.

Na putu s mladima

Kao što je nekoć Majka Margarita vođena snagom „ljubavi i samilosti prema siromašnoj i zapuštenoj djeci“ započela djelovanje u Mariboru, tako su i sestre naše Provincije u Hercegovini, trajno otvorene nadahnucima Duha Svetoga, znale prepoznavati trenutne potrebe Crkve i vremena u kojemu žive i na njih odgovarati. Hod s mladima, „upisan“ u karizmu Družbe, rodio se upravo iz osluškivanja njihovih potreba i težnji. Početkom osamdesetih godina prošloga stoljeća u samostanu u Bijelom Polju počinju se organizirati trodnevni ili jednodnevni molitveni susreti, koje su vodile sestre zajedno sa svećenicima. U početku su sudjelovale manje skupine djevojaka koje su se zanimale za naš redovnički život i poziv, a s vremenom se grupa proširila na djevojke i mladiće kojima je ovo bila prigoda da prodube svoj vjerski život.

Prvi takav seminar, prema Provincijskom ljetopisu, bio je od 28. do 30. studenoga 1981. godine, a sljedeći 6. ožujka 1982. o čemu se, između ostalog, može pročitati da „i površan susret s njima daje do znanja da je ova današnja mladost željna susreta s Bogom i da za nju Evanđelje ima privlačnu snagu“. Već sljedeće godine piše da je 11. prosinca održana duhovna obnova za mlade koji su tijekom godine prošli seminare uvođenja u molitvu: „... skupilo se više od 150 mladih. Hvala Bogu, u našoj kući, eto, kapela postaje tjesna.“ Godine 1986. stoji da je od 7. do 9. studenoga održan 25. molitveni seminar za mlade.

I tako iz godine u godinu sve do 1991. kada zbog rata u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini više nije bilo moguće održavanje seminara.

S obzirom na to da je naš samostan u Bijelome Polju razoren, a zbog rata bili su „razoreni“ i vapili za obnovom mnogi životi, sestre su potaknute „svetim nemiru“ tražile nove načine praćenja mladih. Godine 1993. fra Slavko Barbarić, pokretač mnogih aktivnosti i sadržaja u župi sv. Jakova Apostola u Međugorju, ponudio je sestrama prostor u kojemu su mogle okupljati mlade govoreći: „Samo radite!“

Otada do danas molitveno-odgojni seminari organiziraju se u Kući molitve *Domus pacis* u Međugorju. Redovito se održi šest trodnevnih seminara tijekom školske godine (od rujna do ožujka)

za različite uzraste mladih: za djevojke viših razreda osnovne škole, srednjoškolke, studentice kao i za mlade djevojke koje već rade. U organizaciju i animiranje susretâ uključeno je više sestara Provincije. Susreti obično počinju petkom popodne i završavaju nedjeljom, a program se odvija u:

- **duhovno-molitvenom ozračju** – u zajedništvu, molitvi, pjesmi, susretu s Božjom riječju, nagovorima, iskustvu tištine – gdje mladi imaju priliku upoznavati nove obzore odnosa s Bogom. Ovomu svakako pridonosi i molitveni prostor u Međugorju, odlasci na brdo Križevac i Podbrdo te večernji molitveni program i euharistijsko slavlje u župnoj crkvi. Rijeke hodočasnika što se svakodnevno slijevaju u Međugorje poticaj su djevojkama da otkriju ljepotu i potrebu susreta s Gospodinom.
- **stvaralačko-rekreativnom ozračju**, u kojem mladi izražavaju svoja nutarnja raspoloženja, procese rasta i traženja. U osobnom ili skupnom radu i dijeljenju iskustava mladi rastu u samopouzdanju, bolje upoznaju sebe i prihvataju druge, drugačija iskustva i razmišljanja. Kroz igru i radost lakše se povezuju, stvaraju nova prijateljstva.

Iskustva sa seminara uče ih da sve svoje brige i probleme nose pred Gospodina te zajedno s njim koračaju naprijed, rastući u spoznaji da je Gospodinu stalo do njih samih, do njihova rasta i sazrijevanja unatoč svim okolnostima u kojima se nađu. I oni, iako mladi, imaju svojih poteškoća i problema koji ih muče te čine ranjivima i nesigurnima, a u ovakvim druženjima, razmjeni iskustava i razlučivanju u molitvi pronalaze potrebitu snagu i razboritost da se nose sa životnim bremenima. Kroz raznovrsni program seminara sestre nastoje pružiti i odgojne smjernice, ulažeći na taj način u njihovu kršćansku i ljudsku formaciju. Djevojke su zahvalne i rado se vraćaju na seminare.

Globalne promjene u svijetu utjecale su na način života i druženja mladih. Ovo se prvenstveno odnosi na svijet novih medija, koji je za mlade postao važan životni prostor. K tomu još i razne promjene i posljedice zbog pandemije koronavirusa. Sve je ovo utjecalo i na aktivnosti pastoralna mladih u našoj Provinciji. Zbog ograničenja kretanja i okupljanja bile smo primorane na određeno vrijeme otkazati održavanje molitveno-odgojnih seminara u Međugorju.

I opet je „nemir ljubavi“ potaknuo sestre, kojima je povjerena koordinacija rada s mladima, da traže nove načine djelovanja i navještanja Evandelja. Tako je nastala ideja da se s mladima upute prema Kristu služeći se digitalnim dostignućima. Dizajnirana je mobilna aplikacija „Hodos“ i puštena u

javnost početkom srpnja 2021. godine. Namijenjena je prvenstveno mladima ali je pristup aplikaciji omogućen svima koji zajedno sa sestrama žele hoditi na putu vjere.

Aplikacija sadrži tri glavne kategorije *Svakodnevni koraci*, *Dodi budi svjetlo*, *Hodati zajedno*, pomoću kojih korisnici mogu pristupiti različitim sadržajima: svakodnevna molitva, duhovni poticaji i nagovori, osobni razgovori sa sestrama, prijave na različite termine seminara, mogućnost prijave na duhovne obnove i susrete koje sestre organiziraju. Uz aplikaciju je otvoren *YouTube* kanal na kojem se objavljuje nedjeljno razmatranje evanđelja. Jednom mjesечно posredstvom Zoom platforme sestre animiraju molitveno čitanje Božje riječi – *Lectio divina*. Svakako se u sredstva ovoga hoda s mladima mogu dodati i društvene mreže Instagram i Facebook.

Osim molitveno-odgojnih seminara, bilo uživo bilo putem aplikacije, mladima se tijekom godine nude i drugi sadržaji: duhovne vježbe za djevojke, kampiranja, Dan otvorenih vrata, jednodnevne duhovne obnove u došašcu i korizmi te drugi susreti u obliku svjedočanstva poziva, predstavljanja zajednice, nagovora i različitih prigodnih kreativnih radionica.

Prateći mlade na njihovu putu sazrijevanja, uvidjeli smo i potrebu svojevrsne duhovne pratnje i ohrabrenja njihovih obitelji. Tako smo od adventa prošle godine u Duhovnom centru u Bijelom Polju započele tematski ciklus susretâ za obitelji s djecom. Dok roditelji imaju svoj program istodobno i djeca imaju svoje aktivnosti, a molitveni dio uvijek je zajednički. Ovo je novo ali vrlo bogato i blagoslovljeno iskustvo i nama i obiteljima, kako nam sami sudionici svjedoče.

Nama je pak upućen poziv: „Vi znate kome ste povjerovali: dajte mu sve! Mladi se ne daju prevariti... Strastvena ljubav prema Isusu Kristu snažna je privlačna snaga ... Naši suvremenici žele u posvećenim osobama vidjeti radost koja proizlazi iz bivanja s Gospodinom“ (VC 109).

s. Matija Pačar

Izdaje:

Provincijalat Provincije Presvetoga Srca Isusova školskih sestara franjevaka Krista Kralja
21000 Split, Lovretska 9

Tel.: 021/ 319-805

Faks: 021/ 319-358

E-mail:

skolske-sestre-franjevke@st.ht.hr

web:

skolske-sestre-franjevke.hr

Odgovara:

s. Lidija Bernardica Matijević

Uredništvo:

s. Natanaela Radinović

s. Mirjana Puljiz

s. Marina Fuštar

Naslovница:

s. Karolina Bašić

Oblikovanje:

Silvio Družetić

Tisk:

Jafra-print d.o.o.

